

2013. április-május – XI. évfolyam 4-5. szám

A szegedi piaristák lapja

PIAR FUTÁR

A SZENTLÉLEKRE VÁRVA

Dugonics András Piarista Gimnázium 2007 - 2013

12/a

Osztályfőnökök: Pap Átila, Csizmadia László, Gábor Károly, Károly Átila, Kovács Miklós, László László, Dósa Csaba, Nagy Áron, Sári Zoltán, Szabó Csaba, Zsolt Márton.
Tervezők: Boczo Zoltán, Csizmadia László, Gábor Károly, Hovath Róbert, Károly Átila, Kovács Miklós, László László, Dósa Csaba, Nagy Áron, Sári Zoltán, Szabó Csaba, Zsolt Márton.

„Menjetek tehát, és tegyetek tanítványommá minden népet!”

Jézus ezekkel a szavakkal küldte tanítványait abba a világba, amely körülvette őket. Nem arra biztatja legközelebbi munkatársait, hogy vonuljanak ki a világból, hanem hogy tegyék azt jobba személyes tanúságtételük által. Tisztában volt azzal, hogy emberi esendőségük korlátot szab számukra, mégis, azóta Krisztus követőinek egyértelmű a felhívás: „Menjetek, küldetésetek van!” A kérdés csak az: fölismeri-e az egyén vagy az adott közösség, mit is jelent mindez számára; képes-e újra és újra definiálni önmagát?

Piarista közösségünkben jó ideje érelődött már annak gondolata, hogy mi is tegyük ezt meg. Fontos volt, hogy egységessüljön, írásba foglalódjon közösségi hitvallásunk, küldetésnyilatkozatunk és azon hét alapérték, melyek mentén élni szeretnénk életünket a XXI. század elején, Szegeden. Végül néhány héttel ezelőtt a vezetői csapat – kiegészülve előbb a rendházi közösség tagjaival, majd a nevelőtestülettel – a Kegyes Iskolák Konstitúciójának szellemében (összhangban az egyetemes rendi és tartományi dokumentumokkal) megfogalmazta életünket meghatározó szövegeit.

Hitvallásunk:

Mi, szerzetes és világi piaristák szegedi közössége hisszük, hogy meghívásunk Isten iránti elkötelezettségünkből és Kalazanci Szent József hivatásából fakad, diákjaink és egymás szolgálatára szól.

Küldetésnyilatkozatunkban arra kerestük a választ, kik is akarunk lenni:

Iskolánk közösségében mindannyian nyitottak vagyunk a személyes fejlődésre. Az értékeinket elfogadó családokkal együttműködve, az egész embert megszólítva hitet és tudást adunk át a rákbizottaknak, mert hisszük, hogy ebből öröm és élet fakad.

Ennek szellemében szeretnénk magunk közé fogadni azokat a családokat, akik fogékonyak és együttműködők tudnak lenni ezen alapelveinkkel. Tudjuk, hogy mindez a hétköznapi életben értékek mentén jelenik meg. Egymáshoz való viszonyunkat éppen ezért **hét alapérték** mentén határoztuk meg, melyek – röviden kifejtve – a következők:

1. Istenkeresés. Számunkra az istenkeresés azt jelenti, hogy személyes életünkben, közösségünkben és a világban keressük az Isten szándékát, a Vele való kapcsolatot, és ünnepeljük jelenlétét.

2. Közösségi élet. Számunkra a közösségi élet azt jelenti, hogy közösségeinkben egymásra és közös céljainkra figyelve, szeretetben egymást segítve és szolgálva éljük meg mindennapjainkat.

3. Elkötelezettség. Számunkra az elkötelezettség azt jelenti, hogy odaadással és hűségesen vállaljuk értékeinket, hagyományainkat, kapcsolatainkat; éljük az evangéliumból fölismert hivatásunkat, és erre neveljük a rákbizottakat.

4. Személyesség és bizalom. Számunkra a személyesség és a bizalom azt jelenti, hogy egymás megismételhetetlen egyediségét és értékességét fölismerve bátran fordulunk társainkhoz. Elfogadó, őszinte és építő visszajelzéseket adunk egy kísérő, fejlesztő közegben.

5. Fejlődésre kész ember. Számunkra a fejlődésre kész ember azt jelenti, hogy egész emberségünket éljük meg: gazdagodunk testi-lelki egészségben, elméleti és gyakorlati tudásban, művészeti tevékenységben, sportban, kapcsolatainkban és lelki életünkben.

6. Igényes munka. Számunkra az igényes munka azt jelenti, hogy feladatainkat odafigyeléssel, a tőlünk telhető legmagasabb színvonalon, hatékonyan végezzük.

7. Hiteles jelenlét a világban. Számunkra a hiteles jelenlét a világban azt jelenti, hogy nyitottan, életkorunknak megfelelő megismerési szándékkal, párbeszédben, szolidárisan élünk a minket körülvevő valóságban.

Számunkra természetes, hogy ezek az értékek nem tények és pillanatnyi állapotok, sokkal inkább célok. Annak kifejtései, hogy milyen módon próbáljuk megélni és egyre teljesebbé tenni küldetésünket és hitvallásunkat. Emberi létünkben, teremtett voltunkból fakad, hogy nem tudunk mindennek mindenkor a maga teljességében megfelelni, viszont egyértelműen elköteleződünk amellelt, hogy ezen értékek sérülése esetén tudatosan térünk vissza ezen elveinkhez, és ezen értékeink mentén igyekszünk javítani rajtuk.

Az igazán nagy kihívást az jelenti számunkra, hogy egyszerre kell és szeretnénk megfelelni két, egymást nehezen elfogadó valóságnak. Piarista közösség és intézmény is vagyunk, melynek világában nagyon fontos az összetartozás érzése, egymás segítése, bátorítása és buzdítása. Intézményként azonban kétségtelenül szükséges, hogy világosan körülhatárolt felelősségi körökkel és vezetési struktúrával rendelkezünk. Méltanyosság és igazságosság között kell megtalálnunk azt az utat, mely mindkét világunkat lehetőség szerint építi és erősíti.

Hiszük, hogy ezek a szövegek, bár kihívást jelentenek, megszólítanak bennünket, fontosak nekünk. Így gazdagodunk és fejlődünk mindnyájan, a piarista család tagjai.

Papp Attila
igazgató

PIÁR FUTÁR a szegedi piaristák lapja – Megjelenik havonta – Lapengedélyszáma: 2.2.4/1513/2003. – KIADÓ Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Szám-
laszám: 10402805-28012423-00000000 – FELELŐS KIADÓ Papp Attila – SZERKESZTŐ Böszörményi Géza SP, Koczor Kristóf – KORREKTÚRA Böszörményi Géza SP – NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS Koczor Kristóf –
SZERKESZTŐSÉG 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14., tel: 62/549-090, elektronikus levél cím: piarfutar@szepi.hu – NYOMÁS Planet Corp. Szolgáltató Kft. 6771 Szeged, Makai út 4. – Kizárólag belső terjesztésre.

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

Mennyi sivatagon kell az embernek ma is átkelnie! Főleg az emberben rejlő sivatagon, amikor hiányzik az Isten és a másik ember iránti szeretet, amikor hiányzik annak a tudata, hogy a teremtett világ őrzői vagyunk...

Pikk – hírek

Már több mint fél éve megújult formában működik a Piarista Közösségi Központ. Október óta befejeződött az *Anyá dolgozik képzés, a médiakör és a tűzzománc klubok művészi alkotásai kiállításra kerültek, a színjátszó kör szorgos diákjai pedig hamarosan bemutatják darabjukat.*

A művészeti foglalkozások sorát a művészetterápiás önismereti foglalkozás bővíti, ami elsősorban az egyetemisták körében népszerű. Életmód klubunk fő témaköre az ételallergia, pl.: gluténérzékenység (lisztérzékenység), tejcukor-intolerancia, továbbá egyéb allergén anyagok (tej, tojás, szója), illetve egyéb szempontból sajtósági táplálkozást folytatók (vegetáriánus, diétázó stb.) speciális diétája. Legsűrűbben látogatott foglalkozásaink a pályaorientációs tanácsadás, ahol a pályaválasztással és a felvétellel kapcsolatos kérdések megválaszolásával segítjük a jelentkezőket, valamint a pszichológiai tanácsadás, ahol a jelentkező számára nehézséget okozó problémák megoldásában nyújtunk támogatást.

Nemrég kezdte meg nálunk működését a Szegedi Yoyo Klub, amely minden kedden 14.30-15.30-ig várja azokat a fiatalokat, akik a trükkök és technikák elsajátítása mellett szeretnének egy lelkes közösség tagjává válni. A rókusi városrészben élő kisgyermekes anyukák nagy öröme egy hónapja működik baba-mama klubunk Hegyi-Tóth Erika pszichológus és relaxációs szakember vezetésével. A foglalkozásokon lehetőség nyílik a tapasztalatok és élmények cseréjére, de arra is, hogy szakember válaszoljon az anyukákat érdeklő kérdésekre. Ingyenes adóstanácsadás foglalkozásunkkal pedig a rezsitartozásokat és hitel-

tartozásokat érintő hivatalos papírok értelmezésében, az ügyintézés menetében, a problémákról való közös gondolkodásban és megoldási lehetőségek keresésében szeretnénk segítséget nyújtani.

Klubhelyiségünk október óta csocsóasztallal, elektromos darts felszereléssel, hűtővel, mikrohullámú sütővel és konyhai eszközökkel bővült. Az LCD tévé és a házi hálózati rendszer üzembe helyezésének pedig a futballrajongó diákok örülnek a legjobban. Továbbra is várjuk a diákok, tanárok és szülők ötleteit közösségi programok, klubfoglalkozások és osztálybulik szervezésével kapcsolatban.

Elérhetőségek és a foglalkozásokról bővebb információ: pikkinfopont@gmail.com.

Piarista Közösségi Központ

Pályaorientációs tanácsadásunkról mondták:

„Rengeteget tanultam belőle. Megtudtam, merre szeretnék elhelyezkedni, és pontosan milyen pályát szeretnék választani, mivel szeretnék életem során foglalkozni. Rájöttem, mennyire kell tanulnom az adott eredményem és célom eléréséhez. Megtanultam a számomra fontos internetes oldalak kezelését, ahol a ponthatárokat és egyéb információkat nézhetem meg. Egyszóval a pályaorientáció hasznos volt számomra.”

„Most, hogy én megtaláltam az utamat, szeretném, ha a barátnőmnek is segítenétek.”

„Egy alkalom elég volt ahhoz, hogy megerősítsen, jó úton járok.”

„Ez a tanácsadás nekem nagyon sokat segített, mert bár voltak elképzeléseim, nagyon bizonytalan voltam. A tanácsadó sok hasznos információt adott a szakmákkal és pénzügyekkel kapcsolatban. Összességében teljesen elégedett vagyok.”

Nagykároly

Idén is ellátogattunk Nagykarolyba, hogy elvigyük az ottani piarista nővéreknek a Szegeden összegyűjtött adományokat. A hosszú utat április 3-án tettük meg. Öten indultunk el: Nagy Mariann tanárnő, Papp Attila igazgató úr, Szbellédi Mátyás (dökelelnök), Oláh Bálint (a kommunikációs munkacsoport vezetője) és jómagam.

Reggel fél hétkor indultunk az iskola elől, és vágtunk bele eme nagy utazásba. Körülbelül ötórányi utazás után megérkeztünk a nővérekhez, akik szívesen fogadtak minket, és meg is vendégeltek egy ebéddel. Szépen sorjában megérkeztek az ott élő lányok is. Az ebéd elfogyasztása után elvezettek minket az új, már épülőben lévő iskolaépületbe, ahol megismerkedhettünk az ottani oktatási rendszerrel. Ezután ellátogattunk a nővérek által üzemeltetett napközibe, majd elmentünk és meglátogattuk a város névadó családjának kastélyát, a Károlyi-kastélyt.

Furcsálltam, hogy az iskola és a Károlyiak is magyarok voltak, és mégsem láttam kint egyiken sem magyar zászlót. Ezalatt a lányok elmesélték nekünk, hogy mivel

rendszerbe (aki magyar nyelvű iskolába jár, magyarul érettségizik, de tenniük kell egy románérettségit is, ami az itteni magyarérettségéhez hasonlít a legin-

kább). Majd elbúcsúztuk egymástól, és ismét útnak indultunk. Az utazással töltött időt szőlánccal ütöttük el, ami miatt nem tűnt olyan hosszúnak az újabb öt óra. Fél kilenckor, amikor megérkeztünk, mindenki ment a maga útjára.

Összességében tehát nagyon jó kirándulás volt, ha jövőre is mehetnék, megtenném, ezer örömmel!

Olajos Csaba 10. a
dökelelnök

szokták elütni délután az idejüket, és bepillantást nyertünk az ottani érettségi

Brühli mozaik

Maga Németország hatalmas, de mi csak egy kis részét láttuk. Brühl, Köln és Bonn csodálatosan szép városok, a melyeket egyszer érdemes látni az életben. A német vendéglátók minden percben kedvesek és megértők voltak velünk, a vendégekkel. Én ezt az egyhetes kirándulást csak ajánlani tudom minden első nyelves németesnek.

Menkó Tamás 10. a

Először repültem, először voltam Németországban, számomra minden új volt. A repülőút végén egy *Üdvözöllek Németországban* feliratú vászondarabban vártak minket, ami rendkívül figyelmes volt tőlük. A befogadó család nagyon kedves volt és előzékeny, tökéletes vendéglátók voltak, nem szenvedtem hiányt semmiben. Mindig tudtam, mikor szólnak hozzám, mert ilyenkor feltűnően lassan és hangosan is beszéltek. A kommunikációval nem volt baj, rendkívül kíváncsiak voltak rám és Magyarországra. Különbözőleg elég sokat tudnak hazánkról, az utolsó napokban már a nevem is ki tudták mondani! Voltam koncerteken, csokimúzeumban, vidámparkban, állatkertben, a kölni dóm tornyában, de ezeken a helyeken kívül sok szépet láttam még. Számomra a kint töltött idő csúcspontja a vidámpark és a focimeccs volt (1. FC Köln–VfR Aalen: 1-0). Utolsó nap még Bonnba is elmentünk, ahol a német történelemmel ismerkedtünk egy kicsit. A keddi búcsúzkodás után nehéz szívvel, de rengeteg új és csodálatos élménnyel repültünk haza. Ami először feltűnt itthon, hogy mindenhol magyar felirattal találkoztam, és hogy a jó autók bizony Németországban maradtak...

Szebellédi Máttyás 11. a

Ami számomra a legjobb volt: egyértelműen a kölni dóm és annak méltóságos harangszója, a bal torony, amibe fölmentünk, maga az egész katedrális, a lenyűgöző ablaküvegei, szóval a templom maga. Igazán édes élmény volt a Lindt csokimúzeum a Rajna-parton. Itt szebbnél szebb csokifigurákat lehet látni, egy kis esőerdőt is beren-

deztek, és megismerkedhet az ember a csoki elkészítésének minden csínjával-bínjával. Vasárnap pedig az izgalmas Köln-Aalen meccs volt felejthetetlen. Mindezekért nagyon hálás vagyok Thomas családjának, a többi német diáknak és szüleiknek, illetve természetesen a cserediákomnak, Thomasnak.

Kovács Dániel 11. a

Április 10-én indultunk Brühlbe a cserediákprogram szervezésében. Az út zökkenőmentes volt.

Néhányunknak ez volt az első repülése, de kijelenthetem, hogy pozitív érzéseim vannak vele kapcsolatban, hiszen mi és a csomagjaink sem vesztek el, bár kicsit késve érkeztek meg a Köln-Bonn repülőtérre. Aznap este csak annyira volt időnk, hogy jó éjszakát mondjunk a családnak, mivel már későre járt, mire „hazaértünk” Brühlbe. A város szép, szinte mindenhol kerékpárutak és sétálóutak

vannak. Na és persze az is feltűnt, hogy a színvonal megugrott hazánkhoz képest, mivel ott majdnem minden harmadik autó BMW, Mercedes vagy Audi. Az ottani családom nagyon kedves volt, sokat beszélgettem velük, és sok történetet meséltek. Első nap Kölnbe mentünk várost nézni. Megnéztük a régi városrészt, majd felmentünk a dóm tornyába, ahonnan be lehetett látni az egész várost, de ezért elég sok lépcsőt meg kellett mászni felfelé és persze lefelé is. Délután további testmozgás várt bennünket az iskola tornatermében. Ezután a családdal töltöttük az estét. Másnap Brühlben néztünk körül. A kastélyban idegenvezetést kaptunk, ez után pedig szabadon el lehetett tölteni az időt. Mi vettünk egy rekesz Kölscht, mivel azt nem lehet itthon kapni, és hatan szétosztottuk magunk között, hogy hazahozzuk a családnak kóstolóba. Erre a napra nem volt több közös program. Pénteken az állatkertben voltunk, és a délutánt is Kölnben töltöttük, többek között bementünk a csokimúzeumba. Vasárnap Köln-Aalen focimeccs volt, amin az egész csoport részt vett. A hosszabbításban szerzett gólt Köln, így megnyerte a mérkőzést. Estefelé egy mérőn beszélgettünk és focitunk. Hétfőn órát látogattunk az iskolában, majd délután falat másztunk. Aznap este volt a búcsúvacsora is, finom ételekkel és jó hangulattal. Április 16-án, az utolsó napon, kedden Bonnban voltunk a *Haus der Geschichte* múzeumban, ahova ingyenes a belépés. Az egyetemi menzán ebédeltünk, de nem olyan menzára kell gondolni, mint ami megszokott, hanem jobbra. Délután elköszöntünk a családuktól és a csapattól, bár nem kellett ezzel sietni, mert röpké másfél óra késéssel indult a repülőgépünk Budapestre. Ezzel persze az is járt, hogy lekéstük az utolsó vonatot, így páran Pesten aludtak, a többiekért pedig jöttek kisbusszal és kocsival *Tózsér Pál* és *Szabó László* tanár urak, így szerencsére épségben haza tudtunk jutni.

Sinkó Péter 11. a

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

Engedjük, hogy szeretetének ereje átalakítsa a mi életünket is; és váljunk eszközeivé ennek az irgalomnak, legyünk olyan csatornákká, amelyeken keresztül Isten megöntözheti a földet, megőrizheti a teremtett világot és kivirágoztathatja az igazságosságot és a békét.

Nagy - (Mariannal) Britanniában

Minden február 28-án kezdődött Szegeden. Vonattal mentünk Ferihegyre, onnan meg repülővel Düsseldorfba. Düsseldorfból pedig Manchesterbe. Hogy kik azok, akik elindultak? Természetesen Nagy Mariann tanárnő, a 10. a-ból felsorakozó tanulók: Csaba Terhes, Márk Ferenczi, Gergely Garai, Bence Kasza. A 9. évfolyamból Dobay Péter, Búcsú Ákos és Both Szilveszter vállalkozott erre az utazásra. De egyáltalán miért is? Az indok egyszerű. Nagy Mariann tanárnő több éves munkájára került a korona, mikor egy Manchester melletti kisváros iskolájával alakított ki testvériskolai kapcsolatot. Így az első diákok között lehettünk, akik az angliai iskolába utazhatunk.

Tehát landoltunk Manchesterben. A repülőtéren már várt ránk a testvériskolánk két tanára, akik elvittek minket Colne-ba, ami egy órányira van Manchestertől autóval. Ott megismertedtünk a partnereinkkel, akikkel eddig csak Facebookon beszélhettünk, és csak remélni tudtuk, hogy befogadó családba osztottak minket. Egy-két órás ismerkedés után elvittek mindenkit a szállására. Nem egyedül voltam, úgy hogy az anyósülésre akartam ülni, és a kormánytalálkoztam az autóban. Elég szokatlan volt még az első napokban a baloldali közlekedés. (Már az első két órában majdnem elütöttek minket háromszor.) Szóval mikor megérkeztünk az ideiglenes otthonainkhoz, mindenki ámuldozott (legalábbis én), hogy mennyire más egy angol háztartás egy magyarhoz képest. Minden hálószobában tv, mindenkinek iPhone vagy Blackberry telefon, és még sorolhatnám. Második nap elmentünk az iskolába órát látogatni. Mindenkinek leesett az álla, hogy mennyire más az ottani oktatás, mint az a hazai. Egytől egyig mindenki azt mondta, hogy „Komolyan, én átiratkozik!”

A többi napot többnyire a családdal töltötte mindenki. Én például hegyet másztam, és a legemlékezetesebb esemény, ami történt velem, hogy voltam egy Manchester United meccsen! Már a hangulatért megérte elmenni! Nem szabad elfelejteni, hogy elvittek minket Yorkba városnézésre. Ott szinte minden sarkon

volt egy Starbucks Coffee, így hát bementünk egybe. Szinte már természetesnek vettük, hogy az eladó nem tudja normálisan ráírni a nevünket a pohárra, mivel nem hallottak még olyan nevet, hogy Bence. Tehát Bensonnak írták. Kicsit meglepett minket, hogy kint mennyire nem ismerik Magyarországot. Elmentünk egy pizzázóba, mindenki megevett egy szép nagy adag pizzát. Mindezek végén odajött hozzánk az egyik pincér, hogy honnan jövünk, én persze válaszoltam neki, hogy magyarok vagyunk. Erre hét perc múlva odaállított egy másik pizzával, mert ő úgy értette, hogy éhesek vagyunk, és nem magyarok. De ezek ellenére sem éreztük magunkat rosszul vagy csüggedtünk el.

Mindenki nagyon rendes családokat kapott, mindent megadtak, amire csak szükségünk lehetett.

A végén mindenki ott maradt volna még legalább egy hétre. Legalábbis szerintem mindenki ezt érezte belül, amikor Ferihegyen landoltunk már március 5-én. Visszélődtünk is a vonaton,

hogy többet ültünk vonaton, mint repülőn. Már alig várjuk, hogy újra találkozhassunk a partnereinkkel áprilisban, és bemutathassuk nekik Szegedet és Magyarországot.

Both Szilveszter 9. a

...és a folytatás Magyarországon...

Mikor első félévben először szóba került a kialakulóban lévő angol-magyar testvérkapcsolat, szinte gondolkodás nélkül jelentkeztem, hogy részt szeretnék venni benne. Akkor még át sem gondoltam az egészet, hogy valójában mire is vállalkoztam. Nem gondoltam arra, vajon jó lesz-e vagy nem, egyszerűen ismerkedni szerettem volna egy másik ország tanulóival, szerettem volna tapasztalatot gyűjteni és persze szórakozni egy jót. Nem is sejtettem, milyen jó lesz, és hogy mindnyájan – magyar és angol diákok egyaránt, köztük én is – mennyire fogjuk sajnálni, mikor véget ér az egész...

Cserediákpárjaink és két kísérő tanárunk április 17-én, szerdán késő este érkeztek vonattal a pályaudvarra Budapestről. A kései idő miatt nem volt alkalmunk csevegni. Mindenki fáradt volt. Partnereink kénytelenek voltak elválni egymástól, és hazaindulni velünk.

A csütörtökre tervezett program a cserediákok iskolalátogatása volt. A tanítás alatt csoportokra osztva angolórákon vettek részt, ahol iskolatársaink, akik nem voltak tagjai a programnak, megismerkedhettek a cserediákokkal. A délutánt a Napfényfürdőben töltöttük el, azután ismét kimerülten tértünk haza. Az izgalmak ellenére az első nap nagyon jól sikerült...

Pénteken kihagytuk a tanítást, helyette városnéző körútra indultunk. Bejártuk Szeged belvárosát, és Koczor Kristóf tanár úr és Nagy Mariann tanárnő vezetésével megmutattuk vendégeinknek a város legszebb helyeit és nevezetességeit.

A hétfői programokat a befogadó családok szervezték. Szombaton tehát bejártuk a vadasparkot. Vasárnap vásárolni vittük az angol lányokat az Árkádba. Majd hazamentünk ebédelni, és elkészülni a búcsúpartira, amit az iskola udvarán tartottunk meg. Családonként mindenki hozott valami ennivalót, ezenkívül kürtöskalácssütés is volt. Aznap este talán még senki nem gondolt bele, hogy másnap már haza is utaznak...

Hétfőn korán keltünk. Párjainkkal együtt csomagot cipelve mentünk ismét az iskolába, ahol busz várt ránk. A terv az volt, hogy felkísérjük az angolokat Budapestre, megmutatjuk nekik a fővárost, majd kivisszük őket a reptérre. Akárcsak Szegeden, Budapesten is körbejártunk néhány nevezetességet Keszérő tanár úr vezetésével, végül a búcsú előtt eltöltöttünk egy órát a Ligetben piknikezve. Majd késő délután újra felszálltunk a buszra, és elindultunk

A búcsúzkodás senkinek sem volt könnyű. Mikor márciusban hazajöttünk, tudtuk azt, hogy hamarosan látjuk őket. De most viszont azzal, hogy ők elutaztak, lezárult az egész. Ennek ellenére mindannyian reméljük, hogy újra találkozhatunk majd, a kapcsolatot viszont biztosan tartani fogjuk egymással.

Szeretném megköszönni Nagy Mariann tanárnőnek, hogy részese lehettem az első angol-magyar testvérkapcsolatnak, és hogy segített engem és diaktársaimat ebben. Az iskola igazgatójának, Papp Attila tanár úrnak a támogatását, Koczor Kristóf és Keszérő György tanár uraknak a segítséget, valamint hat társamnak a sok szórakozást és a remek időt, amit együtt eltöltöttünk a program alatt. Kívánom azoknak, akik majd részt vesznek a jövő évi testvérkapcsolatban, hogy ugyanilyen sikeres legyen!

Búcsú Ákos 9. a

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

A fiatalok egy olyan társadalomban nőnek fel, amely nem vár el tőlük semmit, nem neveli őket áldozathozatalra és munkára, nem tudja már, mit jelent a dolgok szépsége és igazsága. Ezért a kamaszok megvetik a múltat, és félnek a jövőtől. Az Egyház feladata, hogy újra megnyissa előttük a remény ösvényeit.

Iskolánkigazgatójának búcsúja a ballagó diákoktól...

„Mit tettek értünk a rómaiak?”

Kedves ballagó Diákjaink, tisztelt Szülők és Hozzátartozók!

Közhelyesen úgy fogalmazhatják meg a ballagási köszöntők első mondatát, hogy „Iskolánk életének jelentős állomásához érkezünk.” Úgy gondolom azonban, hogy egy piarista gimnáziumban ennél jóval többről van szó. Iskolai életünk értelmét adja meg a mai nap. A lényegéhez tartozik, mivel személyes életünk-ből táplálkozik; hétköznapi és ünnepi emlékeink életet.

Néhány éve egy pszichológus tartott előadást nekünk, tanároknak a középiskolás diákság különböző problémás területeiről, fejlesztésének lehetőségeiről. Egyebek mellett úgy vélte, az egyik legnehezebb időszakban kísérjük diákjainkat. Gyermekként érkeznek meg, és – legtöbb esetben – „férfikezdeményként” távoznak. Úgy vélem, nagyon is helyénvaló ilyenkor apró számvetést készíteni. Mivel piarista nevelésünk jubileumi, 250. tanévét éljük éppen, és a jelenlévők között is lehetnek piarista öregdiákok, talán rendhagyó módon ugyan, de mégis egy filmtörténeti „klasszikust” hívok ehhez segítségül, mely a rómaiak által megszállt Palesztinában játszódik. A zsidó ellenállók vezetője így szól:

„Elvették mindenünket a nyomorultak, kiszipolyozták minket. És nem csak minket, apáinkat is. És apáink apáit is. És apáink apáinak apáit is. Igen... És mit adtak nekünk mindezért cserébe?”

Miután számos válasz érkezik, bosszúsan foglalja össze a hallottakat:

„Jól van, de eltekintve a csatornától, gyógyásztától, oktatástól, bortól, közrendtől, öntözéstől, utaktól, vízvezeték-hálózattól, mit tettek a rómaiak értünk?”

Kínálkozik számomra ezen részlet mai napra vonatkozatható parafrázisa. Általános vélekedés szerint ugyanis az iskola általánosságban elnyomókra és elnyomottakra is szétválasztható, mely gondolkodásmódban logikusan következik, hogy előbbieknek a tanárok, utóbbiaknak természetesen a diákok felelnek meg. Adva van tehát egy hat éven át tartó nevelési helyzet, mely minden örömeivel és nehézségeivel együtt jogossá teszi annak vizsgálatát: mit tettek a rómaiak értünk?

Elsőként azt mondanám Nektek, hogy igyekeztünk a *pietas et litterae* szellemében oktatni és nevelni benneteket. Akkor is így volt ez, amikor okkal vagy ok nélkül úgy éreztétek: hol az oktatásban, hol a nevelésben találtok kifogásolható elemeket. Aztán előre nem tervezetten ugyan, de adtunk nektek három osztályfőnököt. Győri Ferenc tanár úrnak jutott a kezdeti összecsiszolás feladata és az első évek minden szépsége és fáradalma, de mivel

öt egyre jobban igénybe vette doktori képzése, *Bánki Judit* tanárnő formált benneteket tovább. (Csak hogy egy kis cserkészvér is csörgedezzen az ereitekben.) Mivel Győri tanár úr elfogadta a főiskola hívását, így végül *Károlyi Attila* tanár úr vett szárnyai alá benneteket az utolsó két és fél esztendőre, így neki adatott meg, hogy beérni lásson benneteket. Mindhármunknak ezúton is köszönöm, hogy életek különböző szakaszaiban eltérő lendülettel, más-más utakon haladva és sokszor komoly áldozatokat meghozva vezettek Titeket.

Adtunk nektek számos közösségi élményt és programot, legutóbb éppen tegnap koronáztuk meg mindezt azzal, hogy hozzásegítettünk benneteket a labdarúgó házibajnokság első helyezéséhez.

Néhány életre szóló barátságot, tudásban és emberségben alapot, melyre – kiválogatva belőle a számotokra is vállalható és követhető példákat – bizton építhettek.

Mivel az iskola sikeressége egyebek mellett kiemelten annak kölcsönhatásán múlik, hogyan működik együtt szülő, diák és iskola, helyénvaló, hogy megnézzük az előző kérdést másik nézőpontból. Mit tettetek ti értünk hat év alatt?

Bár nem voltatok hivatalosan sportosztály, mégis számos sport-sikerért lehettünk rátok büszkék. Többek között az atlétika, a vízilabda és az iskolai focicsapat sok szép eredményét termeltétek ki. Lelkesen pörgettétek a csocsót, az asztalitenisz-ütőt. Jó volt látni, hogy szívesen vagytok egymás társaságában, a folyosókon legtöbbször igen vidám társaság képét mutattátok magatokról. Nem felejtjük, hogy néhányan az olvasóverseny élharcosai voltak közületek éveken át.

A felsorolás persze nem teljes, de nem is kell annak lennie, hiszen a lényeg ennél valamivel mélyebben gyökerezik.

A világ egyik leghíresebb közgazdászának, *John Keynes* nek a hasonlata szerint „*Oda lehet vezetni a lovat erővel a folyóhoz, de inni úgylis csak akkor fog, ha ő akar.*” Hiszek abban, hogy egy vezető – jelen esetben osztályfőnökeitek és iskolánk egész nevelői közössége – legfőbb feladata, hogy a rájuk bízottaknak alkalmat és lehetőséget teremtsen az épülésre; testi, lelki, szellemi gyarapodásra. Azt, hogy ebből mennyit vettetek magatokra, mennyit használtatok fel a kínálgató lehetőségekből, kinek-kinek magának kell végig gondolnia!

Az előttetek álló években számos esetben kerültök majd ilyen helyzetbe: elnyomva, néha igazságtalanul kezelve, máskor éppen megdicsérve, őszinte közösségbe forrva a veletek együtt lévőekkel. Fontos, hogy egyre tudatosabban álljatok bele majd ezekbe a helyzetekbe, s keressétek a különböző élethelyzetekben gyarapodásotok lelki, szellemi, fizikai forrásait. Így válik keresztény szempontból is vállalhatóvá az ókori idézet: ragadd meg a napot!

Kedves Fiúk! Búcsúzóul azt kívánom nektek, hogy hasonlóan a mai naphoz, legalább életek szakaszhatárain tegyétek fel magatoknak majd újra és újra a kérdést, és levonva tanulságait, rendre gazdagodjatok is belőle: mit tettek értünk a rómaiak?

Isten áldjon benneteket!

Papp Attila igazgató

8

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

A hangszínéből megérezzük a szeretetet vagy a lenézést, a melegséget vagy a ridegséget. Jézus hangja egyedül áll! Ha megtanuljuk megkülönböztetni azt, akkor vezetni fog bennünket az élet útján, amely túllép a halál mély szakadékán is.

...és búcsú az iskolától a végzősök nevében

Tisztelt Igazgató Úr, tisztelt Tanáraink, kedves Szülők, Vendégek, Barátaim, Embertársaim!

Károlyi tanár úr nevezett így minket, ha egy-egy nehezebb pillanatban ki akarta fejezni, hogy bizony még félkészek vagyunk, és van hová fejlődünk. Ugyanakkor ezzel kijelölte a jövőnket is: valamikor – ha minden jól megy

– emberek leszünk. Erre a palántaságra utalt első osztályfőnökünk, Győri tanár úr is, amikor a tanítás előtti imát tanította és értelmezte nekünk. A „nevelj és alakíts bennünket” helyett tévedésből mindig „növelj”-t mondtunk. „Igazatok van – mondta a tanár úr. – *Ha az ember egy fát nevel, akkor tulajdonképpen növeli is azt.*”

Hát így nevelkedtünk-növekedtünk a hat év alatt. Kinőttük az általános iskolai kertet, és friss földbe kerültünk. Itt öntözgettek minket, kaptunk vizet rendszeresen – hideget-meleget; olykor meg is metszettek minket. Ennek eredményeként pedig meghoztuk érett, éretlen, szaftos és ütődött gyümölcsünket. Ehhez persze kellett az is, hogy nemesítsenek bennünket, és beoltsanak – a piarista rend jelmondatához híven – pietasszal és litteraevel: kegyességgel és tudománnyal.

Voltak nálunk masszív tölgyek, életerős nyárfák, lombhullatók és örökzöldek, még ent is volt köztünk, de egy biztos: senki nem volt tuskó. Különbözőek voltunk, de a cserepeinket, amelyek egymástól elválasztottak minket, kinőt-tük, áttörtük. Erdőként éltünk tovább, azaz nem elszigetelődve egymástól, hanem közösségként: egymással kapcsolatban, egymást segítve.

Közösségünk minden osztályprogrammal erősödött. A túrák, a kirándulások, a lelkigyakorlatok, az első szalagavató (amin még 11.-esekként segítettünk), a saját bálunk – ezek mind-mind egyre szorosabban kapcsolak össze minket. A legutóbbi ilyen esemény a szerenád volt. Ekkor megmutattuk tanárainknak és Szeged népének, milyen az, ha egy piarista osztály énekelni kezd – és hajnali kettőig abba se hagyja.

Amikor 2007-ben idejöttünk, Győri tanár úr azzal bátorított minket, hogy a hat év villámgyorsan el fog telni, észre se fogjuk venni. Nem hittük el neki, de mindent megtettünk, hogy igaza legyen, és a napok izgalmasan, jó hangulatban és így gyorsan teljenek el. Az óráközi szüneteket zenével dobtuk fel, gyakran

magunk énekelünk. Ha most elkezdénem a Glória kánont vagy a Bordalt, biztos vagyok benne, hogy az osztály olyan hang-erővel kapcsolódna be, hogy az iskola falai is beleremegnének. Április elsején a folyosót rendeztük be termünknek (*Dékány tanár úr* nagy meglepetésére, akit sós ropival kárpóoltunk a szokatlan körülményekért). Ki-ki gázálcot vagy éppen fürdőruhát öltött, így ünnepeltük a bolondok napját. Próbára tettük a toalett befogadóképességét, jelentjük: 17 fő kényelmesen elfér egy fülkében.

Persze, nem csak könnyed pillanataink voltak. Még egy házi feladat, még egy dolgozat, még egy kilométer hegymenetben, még egy asztal, amit hajnali négykor fel kell vinni a végzősök bálja után. A hat év legnagyobb próbatétele azonban most következik. Az érettségiző számot adunk mindarról a tudásról, amit diákéveink során felhalmoztunk. Hiszem, hogy ezek a nehéz pillanatok is közelebb hoznak minket egymáshoz. És nem csak az osztályon belül. Most, hogy hamarosan mi is az öregdiákok körébe fogunk tartozni, látom, hogy ezeken a nehézségeken előttünk már sokan átestek. És ti is meg fogtok birkózni velük, kedves búcsúztató iskolatársaim.

Sokan úgy beszélnek a ballagásról, mint a halálról. Én tartózkodnék ettől. Nem vágnak ki minket. Gyökeret vertünk itt, így az itt tapasztaltakból táplálkozhatunk és növekedhetünk. Ezért hálával tartozunk mindenért, amit itt kaptunk. Köszönünk mindent, amivel segítettek minket: az igazgató úrnak, osztályfőnökeinknek és az összes tanárnak. Külön köszönet a 11. évfolyamnak, amely mindent megtett azért, hogy a szalagavatónk gördülékenyen menjen, és emlékezetes legyen. Köszönjük nektek, diák-társaink, hogy adtatok kölcsön számológépet, függvénytáblát, hogy előreengedtetek a menzán. Köszönjük, hogy bejöttetek a ballagás előtt, hogy feldíszítsétek nekünk az iskolát. Örülünk, hogy veletek együtt küzdhetünk.

Most pedig úgy búcsúzom, ahogy a *Gyűrűk urában Fehér Gandalf* köszönt el szövetségeseitől a történet végén: „*Nem mondom, hogy ne sírjatok, mert nem minden könny keserű.*”

Köszönöm a figyelmet!

Gábor Bence 12. a

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

Kérdezd meg Jézust, hogy mit vár tőled, és légy bátor!

Dök-hírek

Mára lassan hagyományná váltak a dök által szervezett nagyszünetes versenyek.

Mint tavaly, idén is sok móka várta a jelentkezőket. Az egész iskola láthatta, hogy Olgay György 12. a milyen gyorsan rakja ki Rubik-kockáját, vagy akár azt is megtekinthettük, ahogy Újhelyi tanár úr dekázik és kézenáll.

Eredmények:

Rubik-kocka-kirakó verseny (mins)

1. Olgay György 12. a (1:06)
2. Valacka Lukács 11. a (1:20)
3. Bövíz Krisztián 7. a (2:12)

Dekázóverseny

1. Rózsa Csanád 9. a (222)
2. Bokros Martin 11. b (135)
3. Kovács Dénes 8. a (49)

Kézenálló verseny (mins)

1. Oltványi László 11. a (1:06,03)
2. Szegfű András 7. a (0:50,31)
3. Újhelyi Zsigmond tanár úr (0:29,06)

Oláh Bálint 10. a

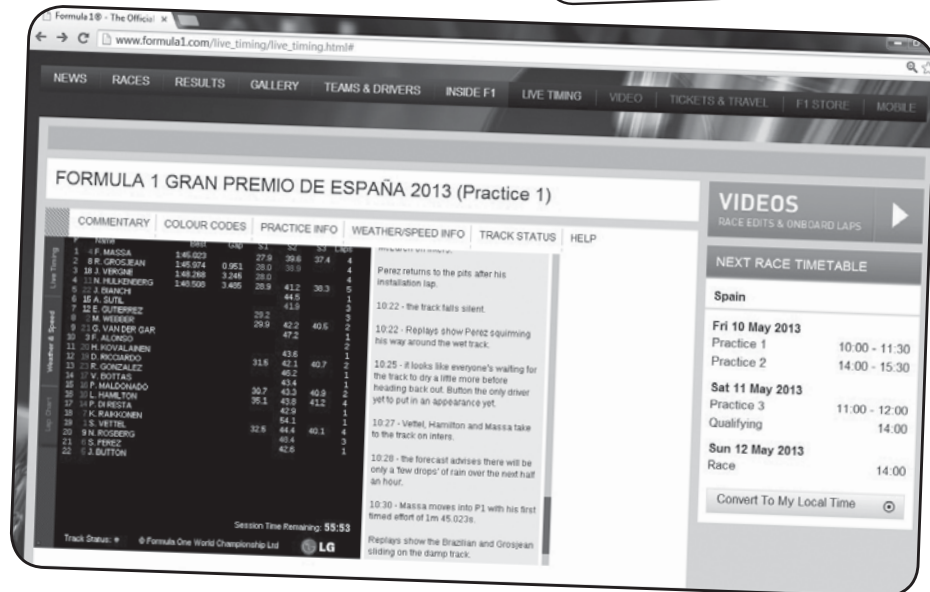
www.formula1.com

Sokan követjük nyomon a szárgulós cirkusz eseményeit. Volt időszak, amikor megérte az angol, német közvetítéseket nézni a sok plusz információ miatt. Legutóbb a tavalyi szezonzáró egyik futamát egy román adón követtem végig, és rengeteg új dolgot tudtam meg (igaz, inkább bulvárosabb volt, mint szakmai). Emlékszünk még talán „Gyulámrá”, aki mellett nem ártott jobban figyelni a kiírt adatokat, mert ha csak a kommentárra hagyatkoztunk, sokszor csalatkoztunk.

Nino Farina

World Championships	1
Grand Prix Entries	34
Grand Prix Wins	5
Pole Positions	5
Nationality	Italian

Ekkor kerestem fel a FIA hivatalos oldalát. Rengeteg olyan információt találunk itt, ami élvezetesebbé teszi a verseny követését. A szabályokat, új híreket persze máshol is megtaláljuk, de a LIVE timingalkalmazás segítségével láthatjuk azokat a paneleket, amelyekről a csapatok, kommentátorok is tájékozódhatnak. A mérőpontok adatai valós időben frissülnek, láthatjuk az időjárási körülmények változásait is. A szolgáltatás mobilszközre is telepíthető. Bár nem ad teljes élményt, de ha nincsen lehetőségünk „jobbra”, akkor az idők alapján követhető a verseny. Az alkalmazás telepítéséhez regisztráció szükséges!

Másik érdekessége az oldalnak, hogy a futamokhoz, versenyzőkhöz kapcsolódó statisztikák szépen össze vannak gyűjtve. Igazi csemege azoknak, akik nem csak a dübörgő aktualitásra éhesek, de szívesen nézegetik a régmúlt idők adatait is.

A következő futamokhoz jó szurkolást kívánok!

Verebélyné Erdei Gréte

A Loch Ness-i szörnytől a leghatalmasabb gyilkosig

Víz alatti Jurassic Park

Steven Spielberg kultikus filmtrilógiája nem véletlen kapta a *Jurassic Park* címet. „Jurassic”, azaz jura kori. A jura pedig a földtörténeti középidő második nagy szakasza – a triász és a kréta között –, s fölülmúlhatatlan változatosság jellemzi: dús aljnövényzetű trópusi fenyvesek, végeleáthatatlan páfránymezők, pompázatos, pálmászerű üstökősfák tenyésztek a nagyrészt meleg égöv alatt lévő kontinenseken. A szárazföldeken egyértelműen a dinoszauruszok uralkodtak: a tyúk nagyságú páfránymajszólóktól a kétlábú, nyálcsorgató ragadozókon át a fejüket harminc méter magasan hordó óriás növényevőig. Erről sokat hallani. De milyenek voltak az óceánok, tengerek? Milyen élőlények szeltek a habokat 80–100 millió évvel ezelőtt?

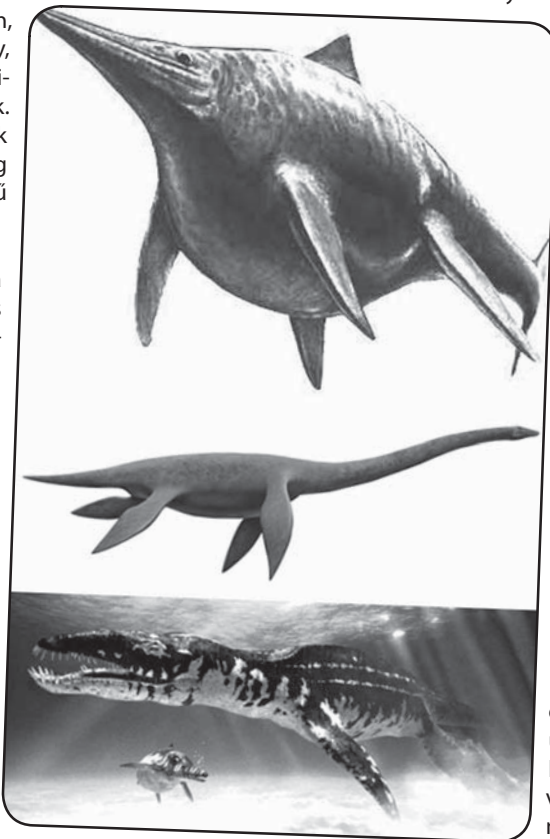
Néhány dolgot már az elején érdemes tisztázni: a földtörténeti középidőben, s főképp a jura korszakban éppúgy, ahogy a szárazföldet, a levegőt és a vizeket is egyértelműen a hüllők uralták. Az első madarak csak ekkor kezdtek kialakulni, az emlősök – őseink – pedig kistermetű, jelentéktelen, patkányszerű mitugrázók voltak.

Azt is fontos tudni: a vizeket nem a dinoszauruszok uralták – ők ugyanis kivétel nélkül szárazföldi állatok. A tengerekben, óceánokban a dinoszauruszokkal csak távoli rokonságban álló, hatalmas, bizarr hüllők éltek, melyek jól alkalmazkodtak a vízi életmódhoz. A dinoszauruszok között ugyan nem egy faj megérdemli, hogy valódi szörnyeknek nevezzük őket – gondoljunk csak a méretes *Tyrannosaurus rexre* vagy a sebesen vadászó *Velicoraptorokra* –, a földtörténeti középidő legveszedelmesebb lényei a ragadozó tengeri óriáshüllők voltak.

A vízhez leginkább alkalmazkodó középidői tengeri hüllők az ún. halgyíkok vagy *ichtiosauruszok* voltak. Testük megtévesztésig hasonlatos a bálnakéhoz és delfinekéhoz. Őseik gyíkszerű szárazföldi hüllők voltak, melyek, alkalmazkodva a vízi életmódhoz, újra meghódították a tengereket. Végtagjaik úszókká alakultak. Lényegében a ma élő cetek is ezt az utat járták be: őseik még szárazföldi emlősök voltak, majd visszatértek a vízbe. Akárcsak a cetek, az ichtiosauruszok is tüdővel lélegztek. Olyannyira alkalmazkodtak a tengeri életmódhoz, hogy már tojásaikat lerakni sem jártak ki a tengerből, hanem azok testükben keltek ki, s kicsinyeiket eleven hozták a világra. Az ichtiosauruszoknak számos faja népesítette be a világóceánt, voltak kisebbek, néhány méteresek, de a leghatalmasabb faj, a *Shonisaurus* elérte a 20 méteres hosszúságot. Főképp halakra, kisebb tengeri hüllőkre, a korszak jellegzetes csigaházaz polipjaira, az ammoniteszekre vadászott a nyílt óceánon.

A Loch Ness-i szörny alakjának is a jura kori tengeri óriáshüllők egyik csoportja volt az ősnemzője. Nessit általában kis fejű, hosszú nyakú, uszonyos lényként ábrázolják. S valóban: a középidői tengerekben számos ilyen óriáshüllő élt. Pleziosauruszoknak, magyarul hattyúnyakú tengeri hüllőknek nevezik őket – nyakuk ugyanis jellegzetesen hosszú és kecses. Életmódjuk leginkább a mai fókákéra emlékeztetett: a vízben függőlegesen elkapdosták a halakat, azonban pihenni gyakran kimásztak a szárazföldre, ahol persze borzalmasan lomhán mozogtak. Hüllők lévén tojásokat raktak a part menti homokba, akárcsak a ma élő tengeri teknősök. A pleziosauruszok azonban napjaink legnagyobb tengeri teknőseinél vagy fókáinál is nagyobbak voltak. Így pl. az egyik leghosszabb pleziosauruszfaj, az *Elasmosaurus* testhossza elérte a 13 m-t, s ebből nyaka mintegy 7 m-t tett ki. Ez a rendkívül hosszú nyak 72 csigolyából állt – ez rekord a gerincesek körében –, s éppen azért kényelmesen hajlékony-mozgékony volt, ami nagy szolgálatot tett a halak zsákmányolásakor.

Az ichtio- és pleziosauruszok elsősorban halakat és puhatestűeket zsákmányoltak. Voltak azonban hatalmas, veszedelmes ragadozók, melyek más tengeri hüllőkre vadásztak. A *pliosauruszok* csoportjában találjuk a valaha élt legnagyobb ragadozó állatot, a *Liopleurodont*. Egyesek kitaláló szerint elérte a 25 m-t és a 120 tonnát, ami már a legnagyobb ma élő állat, a kékbálna méreteivel vetekszik. Krokodilszerű, hosszúka koponyája hatalmas volt, akár 7 m hosszú, állkapcsa erőteljes, benne hosszú, hegyes, a *Tyrannosaurus*énál kétszeresére nagyobb, akár 20 cm-es fogakkal. Végtagjai – akárcsak a több tengeri óriáshüllőnek – hatalmas lapátszerű uszonyná alakultak. Óriási területet úszhatott be a nyílt óceánon e veszedelmes ragadozó, s még a legnagyobb tengeri hüllők is táplálékot jelenthettek számára.

A tengerekben már a jura korban is éltek teknősök, azonban sokkal nagyobbak voltak a maiaknál. Az *Archelon* nevű tengeri óriásteknős első ránézésre a mai tengeri teknősökre emlékeztet: széles, viszonylag lapos teknője és erőteljes úszólábai voltak. 5 méteres hosszával és 3 tonnányi tömegével azonban fölülmúlja bármelyik másik élő vagy kihalt teknős méretét. Feltételezik, hogy hatalmas súlyával már nem is mászott ki a partra, hanem – ahogyan az ichtiosauruszoknál láttuk – tojásai a testében keltek ki, s eleven hozta világra kicsinyeit.

Szabó Gábor SP
kalazantíner

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

A növekedés annyit jelent, hogy nem engedünk a jólétekből, a kényelmes életből fakadó lustaságnak, hanem felelősséget vállalunk, és a nagy ideálok felé fordulunk.

Vizeink védelmében

A 20. század közepén minden addiginál gyorsabban pusztultak, sérültek az addig érintetlen vizes területek, és ez nemzetközi összefogáshoz vezetett. Egy iráni kisvárosban, Ramsarban 1971. február 2-án tartott nemzetközi találkozón megfogalmazták és elfogadták a településről elnevezett egyezmény szövegét, amely 1975. december 21-én lépett érvénybe.

Az egyezmény (hivatalos nevén a nemzetközi jelentőségű vizes területekről, különösen mint vízmadarak élőhelyeiről) a természetvédelmi államközi megállapodások legrégebbike. Több mint harminc éves története során az egyik legdinamikusabban fejlődő egyezményként fokozatosan szélesítette ki tevékenységét. A jelenleg 136 aláíró ország, a számos nemzetközi társadalmi partner szervezetével (*BirdLife International*, *WWF* és *IUCN*), valamint a más egyezményekkel kiépített működő kapcsolatrendszere feljogosítja, hogy a vizes területek, valamint a vízi ökoszisztémák megőrzése érdekében globális szinten lépjen fel. Eredetileg a rohamosan csökkenő vízmadár-állományoknak kívánták a csatlakozó országok védelmet

biztosítani. A tapasztalatok azonban hamar rávilágítottak arra a tényre, hogy önmagában az élőhelyek védelme nem elegendő, magát az ökológiai rendszert kell megőrizni, amely képes az ott előforduló fajok eltartására.

Ramsari területek lehetnek: mocsarak, ingoványos és tőzeges területek vagy vízi élőhelyek, melyek lehetnek természetesekek, mesterségesek,

folyó- vagy állóvizek, édesvizek, felsősak (brakkvizek) és sósak; ide értve azon tengeri területeket is, melyek mélysége nem haladja meg a hat métert apály idején.

A nemzetközi jelentőségű vadvizek jegyzékében (a ramsari listán) ma már több mint 1900 helyszín szerepel, együttes területük kb. 1 900 000 km². Magyarországról máig 28 élőhelyet vet-

tek fel a listára (pl.: Kis-Balaton, a pusztaszeri Fehér-tó, Fertő, Sasér, Labodár, Csaj-tó, Balaton és a Baradla-barlangrendszer).

Körmendi Zoltán 8. a

Naplószerűenakémiaversenyekideifejleményeiről...

A március 12-i, kedd esti (pápválasztós) Irinyi megyei végeredményeknél számunkra fehér volt a füst, hiszen hosszú idő után (vö. Remete Attila Máriaó 9. osztály) újra lett országos döntős diákunk ezen a versenyen Dóczi Balázs személyében.

Az I.a kategória 12 indulója közül: 2. Dóczi Balázs 9. a, 4. Kisalbert Ákos 9. a. A verseny nagyon szoros volt a 2-4. helyen. Az első helyezett utcahosszal verte a mezőnyt, de Kisalbert Ákos után is csak legalább egy teshosszal jöttek a többiek. Diákjaink inkább az elméleti kérdésekben és a mindkettejük által 100 %-os gyakorlati (titrálás) fordulóban elért eredményükkel vívták ki ezeket az előkelő helyeket. A számolási feladatokban viszont a mögöttük levőktől sokszor kikaptak, így ebben még fejlődniük kell.

A március 9-i, szombati (konklávéra gyülekezős) Curie versenyen három diákunk kapott esélyt az országos döntőbe való bejutás-

ra, azzal, hogy felüljavításra elküldték a dolgozataikat Szolnokra (Dóczi Balázs 9. a, Kisalbert Ákos 9. a, Pörneki Ádám 7. a).

A többi versenyző is szépen szerepelt.

7. évfolyam: 5. Pörneki Ádám 7. a; 8. évfolyam: 12. Szabó Zsolt 8. a; 9. évfolyam: 2. Dóczi Balázs 9. a, 4. Kisalbert Ákos 9. a; 11-12. évfolyam: 6. Kovács Dániel 11. a, 7. Fülöp Imre 11. a, 8. Oltványi László 11. a. Bár az utóbbi évfolyamon látszólag csak sereghajtók voltunk, meg kell azonban jegyezni, hogy ott a versenytársak már tagozatos diákok, akiktől nem nagyon lemaradni dicsőségszamba megy. Másrészt a mi triumvirátusunk csak 11. osztályos, így jövőre még szépíthetnek. Harmadrészt pedig az emelt szintű érettségi kémia feladatsort már az idén is nyugodtan megírhatnák ezzel az eredménnyel.

László Imre

πφ – Piarista Fizika

Iskolánk diákjai közül többen többféle versenyben vettek részt az elmúlt időszakban, amelyeken fizikatudásukat mérhették össze másokkal.

A **Bor Pál Fizikaverseny** (Csongrád megyei, háromfordulós) Kuna Áron 7. a első helyezett, Teslér Ákos 8. lett. Erdélyi László 7. a, Józsa Levente 8. a és Szabó Zsolt 8. a pedig bejutott a második fordulójába.

A **Fizika+ versenyen** iskolánkat képviselték a 7. és 8. osztályokból Kuna Áron, Pörneki Ádám, Mészáros Zoltán, Merlák Zoltán, Nagy Csongor és Tóth Ábrahám.

Az **Öveges József Kárpát-medencei Fizikaversenyen** Tóth Ábrahám jutott be a második fordulóba, melynek eredményeit még nem tudjuk.

Idén is megszervezték Szegeden a már hagyományosnak mondható **Fizika Akadályversenyt**. Az elmúlt években legtöbbször a szabadban került erre sor, de az időjárás kiszámíthatatlansága miatt idén az Agórában rendezték meg. Akadályverseny volt annyiban, hogy a háromfős csapatoknak 10 állomáson kellett különféle feladatokat teljesíteniük az elektromosság témaköréből. A verseny célja, hogy a diákok játszva tanuljanak, mélyítsék ismereteiket. Emellett a végén az is kiderült, hogy ki milyen hatásokkal volt jelen az állomásokon.

Iskolánk bekapcsolódott a feladatok megalkotásába, valamint két csapatot is indítottunk. Az egyiket a végzős fakultációsok alkották (Fazekas Zoltán, Olgay György és Szupera Gergő), akiknek pl. az elektromágnes terén sikerült nagyot alkotniuk. Rövid összefoglalóként olvashatjuk a másik csapatból Sinkó Péter írását:

„Április 22-én, hétfőn hárman (Sándorfi Kristóf, Sinkó Péter és Valaczká Lukács) indultunk a szegedi Agórában szervezett Fizika Akadályversenyen. Délután háromkor kezdődött a rendezvény. Először nem tudtuk, hogy mire véljük a verseny megnevezését, de később kiderült, hogy inkább gyakorlati és ügyességi verseny volt, mint akadályverseny. A legelső akadály, amibe ütköztünk, a tájékozódás volt. Nemegyszer rossz állomásnál lyukadtunk ki, mert a térkép elég egyszerűen volt megszerkesztve. Miután legyűrtük ezt a nehézséget, jöhetett az igazi verseny. A feladatok között voltak gyakorlatiak és elméletiek is, pl.: áramkörök összerakása, működési elvek és különböző törvények bizonyítása megfelelő eszközökkel. Mindhárom egyetértettünk abban, hogy jó és emlékezetes volt a verseny. Az eredményhirdetés előtt volt még egy kis időnk megnézni a kiállított kísérleteket. Az első öt csapat kapott díjat. A főnyeremény egy plazmagömb volt, de ezt nem sikerült megnyernünk, viszont a csapatunk (Kabalák) a negyedik helyezést érte el, így fejenként egy-egy

pár csiripmágnest kaptunk jutalmul.”

Minden résztvevőnek gratulálunk, köszönjük a munkájukat, további sikeres versenyeket! Aki eddig nem indult, az ezután tegye!

Házi feladat

Otthon végy néhány szem mazsolát, tedd őket egy üres pohárba, majd önts rá szénsavas vizet (vagy szódát)! Figyeld a történéseket, és próbáld megmagyarázni!

Hasonló jelenséget figyelhetsz meg, amikor pl. túrógombócot (vagy bizonyára más gombócok esetén is ez a helyzet) készítesz, és elkezdted őket főzni (segítségül hívhatod Arkhimédész...).

Újhelyi Zsigmond

FIZIROLALOM
AZ ELEKTROMÁGNÉSSÉGRŐL

VIGYÁZZI AZ ÁRAM RÁZI!

ÁRAM SOKSZOR NAGYON HASZNOS: VELE MŰKÖDIK A LAPTOP. ÓVATOSAN BÁNJÁL VELE, KONNEKTORBA NE NYÚLJ BELE! VIZES KÉZZEL NE KAPCSOLGASS, SÉRÜLT ESZKÖZT NE TAPOGASS!

MAGAS FA A VIHAR ALATT, VONZZA A NAGY VILLÁMOKAT. A VILLÁMOK HÁRÍTÓJÁT KERÜLD EL, MINT A MAGAS FÁT! VIHAR UTÁN ÓVATOS LÉGY, GYANÚS A LÓGÓ VEZETÉK!

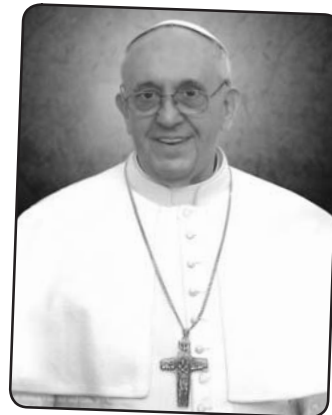
AKIT ÁRAM, VILLÁM SÚJTOTT, ANNAK SEGÍTSÉGET NYÚJTOK. ÁRAMKÖRBŐL KIKAPCSOLOM, AZONNAL AZ ORVOST HÍVOM. MÍG A MENTŐ MEGÉRKEZIK, EN KEZDEM EL ÉLESZTENI.

SZABÓ ZSOLT 8. A

Isten hozott, Szentatyá!

A Piarista Rend Generális Kongregációjának köszöntője

Új pápánk van! Az egész keresztény közösséggel együtt örülünk és együtt adunk hálát Istennek azért az ajándékért, amelyet Ferenc pápa személyében nekünk adott.

Rendünk, a piarista rend – a kalazanciusi karizmában velünk osztozó sok-sok emberrel együtt – örömmel és reménykedéssel fogadja Ferenc pápa megválasztását.

Imádkozunk, hogy az Úr, aki meghívta erre a feladatra, adjon neki erőt és világosságot az egyház vezetéséhez az evangélium útján.

Imádkozunk érted, Szentatyá, azzal a szilárd meggyőződéssel, hogy az Úr segíteni fog küldetésed teljesítésében. Adjon az Úr erőt, hogy tudd hirdetni Jézus Krisztust minden embernek, hogy lendületet tudj adni az egyház evangelizáló tevékenységének, hogy tudj építeni – minden jóakarató emberrel karöltve – egy igazságosabb és testvériesebb, Isten országának értékei alapján tájékozódó világot.

Ferenc pápa jól ismeri a piaristákat, és több alkalommal is meglátogatta iskolánkat Buenos Airesben, ahol mostanáig érsek volt. 2005-ben részt vett az amerikai nagyobb elöljárók összejövetelén Buenos Airesben, és együtt misézett velük.

Kitárt szívvel fogadunk, Szentatyánk! Isten áldása kísérjen, és köszönjük, hogy készségesen és szeretettel elvállaltad az egyház péteri szolgálatát. Mi is készségesen rendelkezésedre állunk, hűen karizmánkhoz és szolgálata – elsősorban a gyerekek és a fiatalok evangelizáló nevelésére – kapott hivatásunkhoz.

Isten áldása kísérjen szüntelenül!
Róma, 2013. március 14.

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

Boldogsággal éljük meg hitünket, és bátran lépünk ki a világba.
Máskülönben hitünk gyenge rózsavíz.

Ének – Balu – autóalkatrész – összetartás – párcapcsolatok – női kommunikáció

Az iskolai lelkigyakorlatokról

A lelkigyakorlatunk március 21-22-én volt. Újhelyi tanár úr csütörtök délelőttre sok érdekes játékkal és feladattal készült számunkra. Voltak körjátékok a teremben, csoportbontásos feladatok, még filmet is néztünk. Sajnos a rossz idő miatt nem tudtunk kimenni az udvarra. Kora délután is tanár úrral voltunk, játszadoztunk, stb. Délután eljött hozzánk Szaniszló atya. Ő egy lengyel szerzetes volt, ő tartott nekünk előadást. Nagyon érdekes volt Szaniszló atya előadása. Szent Péterről szólt, volt benne éneklés is. Pénteken megint csak Szaniszló atyával voltunk. Még reggel folytatta az előadását, amit nem fejezett be csütörtökön, majd az osztály kettévált, és egyik fele Szaniszló atyával volt, a másik fele osztályfőnök úrral. Szaniszló atya igen érdekes feladatokkal készült számunkra. Voltak rajzolás feladatok, kiscsoportos megbeszélős feladatok stb. A feladatok után összegyűltünk, és még együtt énekelünk.

Erdélyi László 7. a

A lelkigyakorlatunk mindkét napján nagyon érdekes programok voltak. A csütörtöki napunk felében három cserkészlány-nyal voltunk, és nagyon jó játékokat próbáltunk ki, melyek fejlesztették az osztály tagjainak egymásba vetett bizalmát, együttműködő képességét, és próbára tették az eszét. Aztán megebédeltünk a Gödör étteremben – ahol mennyei volt a kaja –, utána pedig egy Romániából jött pappal tartottunk kicsit liturgikusabb részt.

A péntek délelőttünk a Sipos tanár úr által hozott érdekes és vicces szöveggel kezdődött. A szöveg és a program is a passióval volt kapcsolatos. A délelőtt második felében a tanár úr meghívta az egyik ismerősét, Balut, aki orvos, és ő beszélt nekünk Jézus szenvedéstörténetének orvosi vonatkozásairól. Délután Sipos tanár úrnak a prefektusokkal kellett mennie, ezért Balu volt velünk, aki folytatta a beszámolót. Voltak érdekes és durva dolgok is (bár még szalonképesek). Érdekes volt megtudni, hogy milyen büntetéseket, kínzásokat használt a római birodalom, hogy hogyan zajlott egy keresztre feszítés, és hogy mi a különbség a hollywoodi és a bibliai passió között. Összességében érdekes és tartalommal teli két napot tudhatunk a hátunk mögött.

Sipos Márk 7. b

Nekünk, a 8. a osztálynak Mórahalmon volt idén a lelkigyakorlatunk. A kétnapos ottalvós programot Serényi Tamás tanár úr, piarista szerzetes tartotta, két segítőtől: Csikota Péterrel és Balogh Vendellel, Dékány tanár úr előző osztályának két diákjával. Akkor indultunk busszal Mórahalomra, mikor elkezdett az országban esni a nagy hó. Először beszélgettünk egy kicsit, majd

Serényi tanár úr megnyitotta a lelkigyakorlatot. Kiscsoportokra oszlottunk, és kevés kivétellel így is maradtunk végig.

Az első téma arról szólt, hogy milyennek látjuk társunkat. Ezt úgy oldották meg vezetőink, hogy egy autó alkatrészeihez kellett hasonlítani barátainkat, majd ezt közösen megbeszéltük, és indokoltuk is döntéseinket. A többi téma a bizalomról szólt – itt is különféle helyzetgyakorlatokkal. Az első nap nagyon jól sikerült. A csoport szerintem összhangban tudott dolgozni, és az ebéd is finom volt. Étkezés után elmentünk sétálni. Megettünk még közösen egy kis rétest desszert gyanánt egy helyi rétesesnél, ami mindenkinek nagyon ízlett. Majd találtunk egy jó tisztást, amin pontosan megfelelt egy nagy hócsatára. Egy-két „mosdatás” után visszamentünk a plébániára, ahol folytattuk a foglalkozásokat. Étkezés után volt egy igen érdekes beszélgetés az egész osztály számára. Kérdéseket tehettük fel a minket kísérő tanároknak és egyetemistáknak bármivel kapcsolatban. Sok érdekes dolgot tudtunk meg tőlük és róluk. Estére még megnéztünk egy filmet, a címe *A jövő kezdete* volt. Nagyon szép volt, és külön tetszett, hogy beszélgettünk egy kicsit róla, majd

elvégeztük az esti rutint, és aludni tértünk.

Másnap szintén kiscsoportokban dolgoztunk, és sokat játszottunk. Zsolozsmát is mondtunk több-kevesebb sikerrel. De semmi sem tart örökké, így nekünk is mennünk kellett. Még indulás előtt tartottunk egy nagy megbeszélést, hogy visszaemlékezzünk a történetekre, majd elbúcsúztunk egymástól.

Sajnos csak kétnapos lelkigyakorlatunk volt. De nekem nagyon tetszett, jól éreztük magunkat.

Novák Ádám 8. a

A szentjánosbogaraktól jöttek (akárcsak tavaly) megtartani a lelkigyakorlatunkat. Miután megvolt a bemutatkozás, egyből egy játékkal kezdtünk, amit mindenki élvezett. Ezután a csoportos beszélgetések jöttek. Mindenki kapott egy cetlit, és rá kellett írnia, hogy mit vár el ettől a lelkigyakorlattól, mi érdekli, stb.

Miután ezeket beadtuk, a csoportvezetők: Nagy Mariann tanárnő és egy piarista öregdiák elolvasták ezeket. Nagyon jó volt a csoportos beszélgetés, én személy szerint nagyon élveztem, mert viszonylag normális emberekkel kerültem egy csoportba, akik nem hülyéskedtek el, hanem lehetett komolyan beszélgetni velük. Az ebédszünet után mindenki visszament a saját csoportjába, és megismerkedtünk új játékokkal. Nagyon érdekesek voltak, mert az volt bennük a lényeg, hogy összetartson a csoport, máskülönben nem lehetett nyerni bennük. Annnyira élvezte az egész csoport a játékokat és a közös beszélgetéseket, hogy szinte repült az idő, és észre sem vettük, hogy már elmúlt délután öt óra.

Másnap újra csoportokba bontva kezdtünk. Beszélgettünk kicsit a barátságról és még sok fontos dologról. Nagyon jó volt megosztani egymással az ilyen dolgokat. Az ebédszünet után a tornaterembe kellett menni, mert lejátszottunk egy focimeccset. Aztán közös játék volt a másik csoporttal együtt. Ezek a játékok sajnos nem arattak valami nagy sikert, de voltak, akik élvezték. Az utolsó csoportbeszélgetésnél az volt a téma, hogy mennyire tetszett az idei lelkigyakorlat. Nem volt rossz vélemény. Nekem ez egy nagyon pozitív élmény volt ebben az évben.

Kádár Balázs 9. b

Nagy izgalommal és sok elvárással vártuk a lelkigyakorlatot a karolinás testvérosztályunkkal. Számunkra nagy könnyebbség volt, hogy előtte volt egy fél napunk feltöltődni kicsit otthon. Így újult erővel indultunk neki a háromnapos programnak. Nem szokványos lelkigyakorlat volt ez, hanem egy „Társ-Suli”. Nem egy hittantanár vagy pap tartotta, hanem volt öregdiákok a Karolinából és a Piárból. Mindenki felmerül az a kérdés, hogy mit teszünk egy ilyen Társ-Sulin? Arról szólt az egész, hogy segítsenek nekünk a későbbi párkapcsolatainkban, elmondják azt, hogy milyen lenne egy ideális kapcsolat egy lánnyal, és hogy tudjuk őt minél jobban megismerni. Sokszor voltunk együtt, és előadásokat hallgatunk. Például arról, hogy nemcsak komoly kapcsolatokba kell belemenni, hanem (ezek korábbi fázisában) lpk-ba is (lpk: „laza” – ismerkedős – párkapcsolat). A beszélgetéseket egy-két játékkal dobtuk fel. A kiscsoportokban játékok segítségével értettük meg érzéseinket, és tapasztaltuk meg határainkat. Részt vettünk árverésen, kaptunk szőrös bunkót, készítettünk agyagtárgyakat, hogy jobban megismerjük magunkat és egymást. Sokunk kicsit változott is, másképp kezdett gondolkodni az egykori és jövőbeli kapcsolatairól, de volt olyan is, aki csak testileg volt ott, és agyilag teljesen máshol járt. Sokunknak sikerült újabb ismeretségekre szert tenni. Megtudtuk azt is, hogy egy kapcsolatban vannak hepék meg hupák, de ezen túl lehet lépni. A szállásunk első nap a kompetencterem volt, ahova 32-en zsúfolódtunk be. De másnap persze iskolánk szállodájában aludtunk (ez nem más, mint a jó öreg kolesz). A lányok mindvégig élvezhették a kényelmet a koleszban. Nagyon gyorsan és szerencsénkre jól eltelt az a pár nap, amit az iskola adott nekünk lelki feltöltődésre. Olyan volt, mintha nem is ott lennénk...

Kőröshegyi István 10. a

Ebben az évben már nem nagyon gondoltuk volna, hogy tudnak valami új dolgot mondani, de hál' Istennek az idei lelkigyakorlaton sem unatkoztunk, amelyet Novák házaspár tartott nekünk. Az idei téma valahogy jobban érdekelt bennünket, mint az előző évi, hiszen ez a lányokról és a párkapcsolatokról szólt. Örültünk neki, hogy olyan emberek beszélnek nekünk a házasságról, akik jó házasságban élnek, hiszen az elég furcsa lenne,

hogyha egy pap kezdene el mesélni arról, hogy milyen a jó házasság, és hogy hogyan kell jó férjnek meg feleségnek lenni. Mint minden évben, a 10. a most is jobban járt, mint mi, hiszen velük még lányok is részt vettek a lelkigyakorlaton. De azért mi se búslakodtunk annyira. Az osztályunkban mindenki úgy gondolkodott eddig a jó párkapcsolatokról, hogy ő tökéletes kapcsolatban van a barátnőjével; mindenkinek megvolt az elmélete, hogy hogyan is néz ki egy jó házasság és egy párkapcsolat.

A lelkigyakorlat után viszont pár diák elmélete megbukott. Sokan gondolták azt, hogy az a jó, ha a nő csöndben marad, és mos meg főz. De ez a gondolat két nap után megváltozott mindenkiben. A Novák házaspár segített nekünk abban, hogy megtudjuk, egy házasságban mit mi elé kell helyezni, mivel kell foglalkozni, miről kell beszélni, mit kell csinálni akkor, ha valamit a tudtára akarunk adni a párunknak, és hogy néha jó, hogy ha nem kerüljük el a vitákat. Sokat segített még az is, hogy megnéztünk egy filmet. Ez segített abban, hogy láthatóvá tette a valóságos problémákat. Megmutatta, hogy nem

mindig a férfinak van igaza, és hogy nemcsak egy férfinak lehet nehéz, hanem egy nőnek is. Nagyon jó volt még az, amikor olyan játékot játszottunk, amiből megtudtuk, valójában hogyan is kell értelmezni, mikor egy nő beszél. Például amikor egy nő nemet mond, az nála igent jelent, amikor pedig igent, az nemet jelent; persze ez nem minden esetben van így.

Sok okos dolgot tanultunk a párkapcsolatokról, s arról, hogy hogyan neveljük majd a gyerekeinket, ha lesznek. Örültünk még annak is, hogy nagyon közvetlenek voltak velünk, szinte már túl közvetlenek. Úgy próbálták elmesélni a dolgokat, hogy érdekesek legyenek a számunkra, és ne unjuk magunkat végig a két nap alatt. Sok tudással lettünk gazdagabbak és tapasztaltabbak. Ismét egy jó lelkigyakorlatot hagytunk magunk mögött.

Stefaniga Tamás 10. b

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

Jézusnak sem a földi hatalom számít: nincsen vagyona, nincsen udvara, Pilátus előtt mégis Jézus a király, aki magára veszi a világ szennyét, bűneit, és saját vérével lemossa a mi bűneinket is!

Aranyeső Kecskeméten Versenybeszámoló a népi énekesek háza tájáról

A Nemzeti Művelődési Intézet és a KÓTA az idén 2013. április 19-én, pénteken 9 órától tartotta a *Dr. Kálmán Lajos Országos Népdal-éneklési Versenyt a Kecskeméti Református Gimnázium Dísztermében.*

Izgalommal vártuk ezt a napot. A felkészülésben igyekeztünk nagyon igényesen kidolgozni a versenyszámainkat, külön figyelmet fordítva a stílusos előadásmódra és a természetes, tiszta éneklésre.

A népi énekes lányaink a verseny napján korán ébredtek, hogy időben bemelegíthessék a hangjukat. 6 óra 30 perckor már indultunk is Kecskemétre. Két autóval kellett utaznunk, hogy mindenki beférhessen, így nagy örömeinkre *Vili Béla*, aki vállalta az egyik autó vezetését, eljöhettek velünk. Közösen élhettük meg a vetélkedés izgalmait.

A helyszínre érve gyakorlatiasan előkészültünk a meghallgatásra. Lépésenként átmozgattuk a hangszálainkat, és kipróbáltuk a termet. Már ekkor éreztük a zengést, ami körülött és megnyugtatót minden énekest.

A gyönyörű vitrázsokkal díszített teremben 31 népdalénekes műsorszám zendült fel. Ifjú szólisták és csoportok mutatták be tehetségüket Pécsről, Bajáról, Szegedről, Kecskemétről, Deb-

cenből és Budapestről. A zsűri elnöke *Birinyi József* népzene kutató volt, a KÓTA társelnöke. További zsűritagok voltak *Dr. Alföldy-Boruss István*, a Magyar Rádió Zenei Együtteseinek főigazgatója és *Dr. Gerzanics Magdolna* népzene kutató. A szegedi énekesek kiválóan helyálltak, és kiemelkedően magas díjazást érdemelték ki. Három népi énekesünk indult

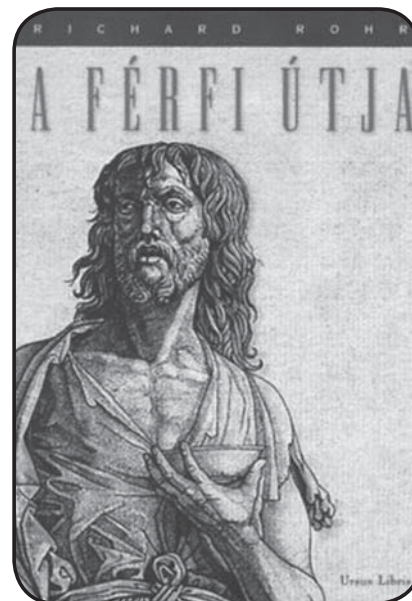
szóló kategóriában. *Bacsa Orsolya* országos ezüst, *Hódi Fruzsina* országos arany, *Borda Blanka* országos arany páva minősítést érdemelt előadásával. A csoportos kategóriában a Csácsogó énekegyüttes – *Bacsa Orsolya, Borda Blanka, Böszörményi Éva, Hegedüs Zsófia, Hódi Fruzsina* és *Kálmán Ágota*, a Piarista Mester Tanoda és a Népzenei Kamaraműhely lánykarának tagjai – országos arany páva minősítést kapott.

Ezenkívül először indult KÓTA minősítő versenyen a Vántus Népi Ének Kamara együttes (*Bacsa Orsolya, Borda Blanka* és *Hódi Fruzsina*, a Piarista Mester Tanoda és a SZTE Vántus István Gyakorló Zeneművészeti Szakközépiskola diákjai). Őket térségi kiváló minősítéssel jutalmazták.

Nagyon hálásak vagyunk iskoláink és a Mester Tanoda Alapítvány segítségéért, amellyel a felkészülésünket és a versenyen való részvételünket lehetővé tették. Köszönjük!

Fábri-Ivánovics Tünde

Könyvájánló: A férfi útja

Richard Rohr amerikai ferences szerzetes, az Új Jeruzsálem Közösség alapítója. Az Egyesült Államokban tart előadásokat arról, hogy milyenek is kell lennie egy XXI. századi keresztény férfinak.

Ezeket a beszédeket tartalmazza *A férfi útja* című könyv. Ez a téma azért is nehéz, mert kevés igazi példakép áll előttünk, mai fiatalok előtt. Jézus és a szentek élete nagyon távol került tőlünk, nem tudjuk, hogyan is lehetne őket követni. Mivel apáink is így nőttek fel, és mert a családok egyre inkább szétesnek, hiteles apaképre sem számíthat mindenki. És nemcsak a serdülőknél, hanem a magukat felnőtt férfinnak gondoló embereknek is van mit tanulniuk.

A szerző útra hív mindenkit: a férfivá válás útjára. A könyvben egyébként éles egyházkritikát is felfedezhetünk, de mindez belülről, az Evangélium alapján jön, ahogy Assisi Szent Ferencnél is.

Ajánlom a könyvet mindenkinek, aki úgy érzi, nem találja az irányt, de mindenki másnak is. „Aki tehát azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!” (1Kor 10,12)

Jó utat!

Gábor Bence 12. a

Tavaszi hangverseny

Március 20-án az egész iskola nyilvánossága előtt hangzott el a Piarista Mester Tanoda növendékeinek hangversenye. Színes, változatos műsort hallhattunk, amely megfelelőképp mutatta diákjaink zenei felkészültségét és a Mester Tanodában folyó színvonalas hangszeres oktatást.

Csellón Körmöczi Gergő (Haydn: Dal, Csajkovszkij: Orosz dal) és Gyulai Jázmin (Jaj, de beteg vagyok, Nem vagyok én... – magyar népdalok) játszott. Kuna Áron (Bach: c-moll prelúdium, Bartók: Regösének) és Szegfű Canád Csongor (Bach: F-dúr kétszólamú invenció, Chopin: cisz-moll keringő) zongorajátékának tapsolhattunk.

A gitár tanzak három növendékkel képviseltette magát: Gyuris László, aki az iskolánkban megtartott gitárfesztiválon kiemelt dicséretet kapott, Diabelli Menüettjét és Brescianello Allegro-ját, Urbán Balázs Giulianai Etűdjét, Balázs Dá-

vid, aki a gitártalálkozón kiemelt dicséretet kapott, Sor Etűdjét és Yesteven Keringőjét játszotta.

A középiskolások művészeti fesztiválján sikeresen szereplő furulyaduótól, Vass Gábertől és Bauer Józseftől Mozart Szerenád-ját hallottuk. Az orgona tanzak pedig Szebellédi Mária (Liszt: Andante maestoso) és Kovács Dániel (Boelmann: Toccata) révén mutatkozott be. A hangversenyt az azóta arany minősítést nyelő énekkar zárta Liszt Ferenc Credójával.

Köszönet a diákoknak az eredményes felkészülésért és az egész iskola előtti bátor kiállásért, a tanároknak (Csányi Ildikó, Zöld Katalin, Szalkai Sándor, Lajos István, Kuzma Levente) pedig a lelkiismeretes felkészítésért!

Lajos István

Iskolai irodalmi versenyek eredményei

Iskolai olvasóverseny

- osztályok közötti verseny
1. hely: 10. a
 2. hely: 10. b
 3. hely: 12. a

egyéni verseny

1. Menkó Gábor 10. a (109 pont)
2. Böngyik Ádám 10. a (100 pont)
3. Kiss Gellért 10. a (80 pont)

Iskolai vers- és novellairó pályázat

1. díj: Horváth Márton 10. a és Müller Miklós 10. a (vers)
2. díj: Kőröshegyi István 10. a (novella)

különdíj: Rácz Barnabás 7. a (versillusztráció)

Horváth Márton 10. a: Tiersen szonett

Sötét éjben sírás,
Harmonikába ragadt lélek,
Malom tövében egy legény ás,
Zene, miben ott az élet.

Ócska rozzant cipő,
Cilinderben fura fő,
Egy kopott esernyő,
Írgépben csengő csengő.

Macsaköveken száguldó biciklis,
Piros kabátos lány fut a hídon át,
Napszemüveges Kleopátra öleli kisfiát.

Régi, koszos, füstös helyen a zongora,
Piszkos, karcos, repedt poháron a vörösbor nyoma,
Poros sötét fényben leng! a hegedű vonója.

az iskolai vers- és novellairó pályázatra beérkezett alkotás

Él(hetetlen) – Hal(hatatlan) – Veress Zsuzsa megnyitóbeszéde iskolánk aulájában Katona György kiállításán (2013. április 7.)

Áprily Lajos:

Pisztrángok kara

Erőnket lassú víz apasztja,
heves fény s emberszó zavar.
Rég volt, mikor a sík folyóig
lesodort a vak zivatar.

Szakadó felhők záporától
árrá dagadt a patak-ér,
s az áradástól meg nem őrzött
sem kőodú, sem part-gyökér.

Azóta úszunk, folyton úszunk
a vízzel szembe, cél iránt,
utunkat malmok torlaszolják,
a zuhogó súly visszaránt.

Halászsas-árnyék hull a vízre,
ravasz törrel kísért a gát.
Búvóhelyen töltjük a nappalt
s megvárjuk a hús éjszakát.

Azóta minden éjjel úszunk:
futunk a tikkadás elől,
havásra fel, hol mély az erdő
s forrás-ízű a patak-öl.

Fehérmelles vízirigó ül
habos kövön s fűgén neszez.
A martok tajtékos vizébe
finom fenyőtű permetez.

A foltos, ritka napsütésben
zölden ragyog a fák moha,
s ha szél mozdul, kövünkre
perdül
a málna és az áfonya.

Futunk, futunk a látomással,
súlyos habot hasít a szánk.
Riadozunk az óceántól,
az ér, az ér a mi hazánk.

Vihar ijeszt, kígyó riasztgat,
meredek útunk nehezül.
S szívárványos testünk az éjben
végső iramra megfeszül.

S mire kipirkad fenn a hajnal
s vörös fény gyúl a fenyvesen,
az érhez zúgón, szirten által
megérkezünk győzelmesen.

egy ideje, hogy annyi film-
kocka – 24 – pereg másod-
percenként a szemünkbe,
ahány óra van egy nap-
ban... A digitális képkultú-
ra ezt is meghaladta.

Pedig a festő *Duchamp*
híres – 100 évvel ezelőtti –
gesztusát, a piszoár képző-
művészeti alkotásként való
ki- és beállítását sem tudja
elfogadni. Távól áll tőle az
„óceán” – mondjuk a ve-
lencei biennálék – trendje:
sem ready-made-eket, sem
videoinstallációkat nem
csinál, de az avantgárd, a
posztavantgárd és a poszt-
modern gesztusai is idege-
nek tőle/nek. Nem akció-
művész, nem botránghős.

Hogy is állunk? Adva van egy festő, aki a
plakátra, a meghívóra halas képet tett, és
egyébként is sok a hal ezen a tárlaton...

Mindannyian ismerjük *Adynak Az Értől az
Óceánig* című versét. A festőnek sok köze
van ehhez a vershez, hiszen földije a köl-
tőnek, ő is a Szilágyásból indult el.

Áprily Lajos viszont megfordította az
irányt: az Óceán felől az érig, a forrásig
tart az ő halainak az útja.

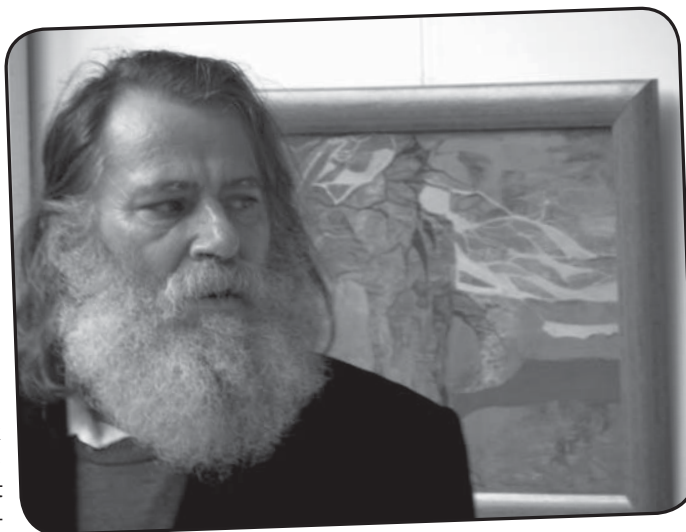
Akkor hát egy konzervatív művésszel van
dolgunk? Ha úgy tetszik: igen.

Konzervál: megőriz. Valamit abból, ami
öröknek számít. „Csak” fest. Szóval, ha-
gyományos festő. A hagyomány pedig
micsoda? Hát az, hogy a művész lehe-
tőleg éhenhal. Apropos! Nevezett festő
képes volt – a **fülem** hallatára, **szemtanú**
vagyok! – lefelé(!) alkudni egy képére a
vásárlóval. Hát, igen: az élnetlenség...

Hogy jön ez
ide?

Nos, *Katona
György* va-
lamivel túl
van ötvene-
dik életévén,
mögötte jó
harmincéves
pályafutás;
érett, kiforrott
művész. Mos-
tanában sokat
gondolkodik
azon, hogy va-
jon mit is jelent
az „óceán”: a ki-
úszás a világba.

Mi a **kortárs** művészet? Mi számít **korsze-
rűnek**? **Korunk** minek kedvez, ha a vizua-
litást vizsgáljuk? Már azon is túl vagyunk

De akkor most nézzük a halhatatlansá-
got. És maradjunk az *él/hal* kategórián
belül.

Avantgarde... A szó jelentése: élcsapat, élenjáró. És: él a hal. Vagyis a halszimbólum. *Éli, éli, lámám sábkáni* – mondta haldokló Krisztus urunk a kereszten. Ő az élenjáró *hal*. (Hiszen az első keresztény hitvallás: Jézus Krisztus Isten Fia Megváltó – görögül a „hal” jelentésű szót adja ki.) És Ő a halottak közül az első, aki feltámadott. Szóval, a hal az bizony nagyon is él.

Él Katona György festményein, sokféle formában. Jónás próféta gyötrelmeként is, de a Krisztus-ikon szereplőjeként is. Élnek Katona György képein nemcsak a halak, hanem a Biblia szereplői is: tanítványok, árulók, fájdalmas anyák, irgalmas nővérek... és a többiek: akik nézik.

Ez a hagyományos festő legalább ötféle stílusban fest. Ezen a tárlaton láthatjuk posztimpreszionista-posztnagybányai tájképeit is. Főleg szegei és főleg templomos képeit.

De a törzsanyag a biblikus tárgyú, csak rá jellemző, gyűrt technikával előállított festmények.

Nonfiguratív képeiből is kapunk egy kis ízelítőt: mit lát a festő, ha befelé néz. Barokkos, szecessziós, expresszív képeiből is láthatunk itt.

Megnyitónk elején Áprily verse az érkező győzelmes halról beszélt.

Katona György is a forráshoz szeretne megérkezni. És mi a forrás, ha nem az „ars”, a techné! Tehát a rajzolni és festeni tudás és akarás.

Vissza az „ér”-hez, ahogy az Áprily-vers mondja: a forráshoz. Az archetipikus szimbólumokhoz, a festés alapvető elemeihez.

Na tehát: élnetlenség és halhatatlanság.

Ady Endre:

A vidám Isten

**Összetévesztitek a Halállal,
Holott Ő a Halálnak is ura
S akkor vagytok a közelében,
Ha kötekedtek a Halállal.**

**Ha így szóltok: éljen az Élet,
Derít rátok a Halál ura,
Derít rátok, s örül az Isten,
Ha így szóltok: éljen az Élet.**

KIDS-kids

Április 20-án, szombaton reggel hatkor indultunk az iskola elől Pécsre, a ciszterci gimnáziumba, a KIDS (Katolikus Iskolák Diák Sportszövetsége) versenyére.

Mikor odaértem, kedvetlen arcokat láttam, amin meg sem lepődtem, mivel hát kinek van kedve szombaton atlétika-

sem tudnak rá válaszolni... soha...)

Mikor megérkeztünk és átöltöztünk, az volt a szerencsénk, hogy a mellettünk levő pályán éppen focimeccs zajlott, úgy hogy unalmunkban azt néztünk. Nem sokáig, mivel a tanárunk finoman közölte velünk, idézem: „Nem azért vagytok itt, hogy jól érezzétek magatokat, hanem

versenyre menni? Még el sem indultunk, de máris problémába ütköztünk, mert egyik társunk sehol sem volt, így hát végül nélküle kellett mennünk. Az első megállóhely Mórahalmon volt, ahol Tóth Károly tanár úr és Teleki Ferenc csatlakoztak hozzánk. Majd meg sem álltunk Bajáig, ahol az utolsó diák, Vass Gábor is felszállt. Végül három óra utazás után kilencre meg is érkezünk Pécsre. De még így is túl

korán érkezünk, mivel az én versenyszámom fél négykor kezdődött. (Nem értem, miért kell mindig olyan korán kint lenni a versenyeken. Ez viszonylag nagyon bonyolult kérdés lehet, mert még a tanárok

azért, hogy minél több érmet hozzatok az iskolának!” Kis idő elteltével végre elkezdődtek a versenyszámok, ahol nagyon szép eredményeket értünk el: két arany-, öt ezüst- és egy bronzérmes sikerült gyűjtenünk.

A verseny végétével fáradtan, de büszkén indultunk haza. A visszafelé út nagyon hangulatosan telt. Bár nem mindenkinek sikerült a dobogóra állnia, szerencsére ezt a mindenki bepótolta. Mindent összevetve egy kellemes élményekben gazdag szombati nap volt.

Stefaniga Tamás 10. b

KIDS-kupa atlétikaverseny, Pécs, 2013. április 20.

- 1. hely: Bóka Bálint Hunor, súlylökés (V.kcs.)
- 1. hely: Farkas Roland, kislabdahajítás (IV.kcs.)
- 2. hely: Rácz Bertalan, 100m síkfutás (V.kcs.)
- 2. hely: Szupera Gergő, távolugrás (VI.kcs.)
- 2. hely: Vass Gábor István, magasugrás (VI.kcs.)
- 2. hely: Lévai Benedek, súlylökés (VI.kcs.)
- 2. hely: Gyuris László, Molnár Lajos, Nagy Gergő, Böviz Krisztián, svédváltó (IV.kcs.)
- 3. hely: Teleki Ferenc, súlylökés (VI.kcs.)

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

Ne ijedjünk meg attól, hogy hibázunk! Ha hibát követsz el, állj fel, és menj előre a kijelölt úton! Akik nem lépnek, mert attól félnek, hogy hibáznak, még súlyosabb hibába esnek.

Hulmann Kristóf álma az olimpia

Hulmann Kristóf az idén bemutatkozott a magyar juniorválogatottban. A Szeged Vízipóló Suli játékos az idei szezonban a dr. Török Béla által alapított legjobb szegedi utánpótlás-játékos díjat is megkapta.

Molnár Dávid, Márkus Martin, Vinzce Márk után Hulmann Kristóf volt a negyedik szegedi játékos, aki bemutatkozhatott a magyar juniorválogatottban, játszhatott Horkai György együttesében, a Vodafone OB I-ben. A sportbarátok számára ismerős lehet a név, hiszen a tehetséges pólós édesapja, Hulmann Zsolt egykor válogatott röplabdás volt, a Medikémia Szegeddel pedig sikert sikerre halmozott a hazai és nemzetközi porondon.

– Szárazföldön sohasem voltam igazán jó mozgású, 10 éve láttam egy pólómeccset, ami nagy hatással volt rám, így kezdtem el vízilabdázni a Szegedi Vízipóló Suliban. Szeretek edzésre járni, édesapám sok mindenben ad tanácsot, igaz, a mi sportágunkat annyira nem ismeri, de hihetetlen tapasztalata van – kezdte a beszélgetést a 17 éves vízilabdás, Hulmann Kristóf.

– Sok időm nem volt izgulni, hiszen a meccs előtt tudtam meg, hogy Horkai György számít rám. A családom ott volt a lelátón, szurkolt nekem. A Szeged színeiben játszottam az első meccsen a legjobbak között, a juniorválogatott tagjaként szereztem az első gólimat, az Egerfood kapujába találtam be. Center vagyok, szeretnék jó játékosná válni, eljutni az olimpiára, és ott aranyérmel nyerni – folytatta a beszélgetést Hulmann Kristóf.

A közelmúltban Hódmezővásárhelyen, a Crvena zvezda elleni meccs előtt vehette át az alapítótól, az egykori kiváló játékosától, dr. Török Bélától a 2001-ben alapított Szeged legjobb utánpótláskorú játékos díjat.

– Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy ezt a patinás díjat megkaptam. Ez további munkára sarkall. Szerencsére a tanulást és a sportot össze tudom hangolni, jelenleg a piarista gimnázium 11. osztályos tanulója vagyok. A jegyeim négyesek és ötösök, úgy gondolom, ezen a téren sem lehet panasz rám – fejezte be a bemutatkozó beszélgetést az SZVPS kiválósága.

Eddig négy meccsen kapott szerepet a juniorválogatottban, az külön pikantéria volt, hogy az A-Híd Szeged VE ellen is csatázhatott.

Süli Róbert – Délmagyarország
forrás: <http://www.delmagyar.hu/>

Sporteredmények

Csongrád megyei diákolimpia, Szeged.

kézilabda, IV. korcsoport

1. helyezés. Játékosok: Csomor Tamás, Dobay Tamás, Dimovics Ádám, Eke Martin, Kőműves Martin, Sárvári Milán 7. b, Bátky Patrik, Lászka Gergő, Mészáros Patrik, Mitrik László, Nagy Kornél, Nagy Martin 8. b. Edző: Velky Mihály, technikai vezető: Bereczky András.

Kézilabda diákolimpia országos elődöntő, Orosháza, 2013.

V. korcsoport

1. helyezés. Játékosok: Sárvári Milán 7. b, Dani Balázs, Dobay Péter, Kádár Balázs, Pető Gábor 9. b, Bóna Vilmos, Ducza Szabolcs, Engi Attila, Haszilló Gergő, Szőke Zoltán, Urbán Egon 10. b. Edzők: Vágó Attila, Velky Mihály. Technikai vezető: Bereczky András.

Városi úszó diákolimpia

IV. korcsoport

A kategória, 100 m gyors: 7. Jenei Szabolcs, 9. Szabó Kevin, 12. Nagy Csongor. 100 m hát: 2. Jenei Szabolcs. 100 m mell: 3. Paragi Dominik, 6. Gyömbér Dénes. 100 m pillangó: 2. Paragi Dominik, 6. Szabó Kevin. 4x50 gyorsváltó: 3. helyezés. B kategória, 100 m gyors: 5. Dimovics Ádám. 100 m mell: 1. Molnár Lajos.

Megyei úszó diákolimpia

IV. korcsoport

A kategória, 100 m hát: 6. Jenei Szabolcs
100 pillangó: 3. Paragi Dominik

V-VI. korcsoport

A kategória, 100 m gyors: 7. Zsigri Bence, 8. Gellén Tamás, 11. Stefán Máté. 100 m mell: 3. Takács Olivér. 4x50 gyorsváltó: 4. helyezés.

B kategória, 4x50 gyorsváltó: 6. helyezés. 100 m gyors: 13. Kis-Bicskei Márk.

Csonka Kupa Futsal Torna, 2013. február 22-23.

VI. korcsoport

9. helyezés. Játékosok: Fazekas Zoltán, Olgay György, Rácz Kristóf 12. a, Csenki Máté 11. a, Keszei Viktor, Kiss Gellért, Müller Miklós, Tombácz Zsolt 10. a, Horváth Zsombor, László Gergő, Veres Zoltán 10. b, Behán Ábel, Rácz Bertalan 9. a. Edző: Bereczky András.

VI. Rókusi Rugdosó Arany János Kupa, 2013. március 5.

IV. korcsoport

1. helyezés. Játékosok: Nagy Miklós, Ördög Pongrác, Sipos Márk 7. b, Boga Szabolcs, Fábán Gellért, Kovács Dénes, Tóth Ábrahám 8. a, Szász Zsombor, Farkas Roland 8. b. Edző: Bereczky András.

Diákolimpia városi döntő futsal

VI. korcsoport

7. helyezés. Játékosok: Fazekas Zoltán, Laczkó Zsolt, Lévai Benedek, Olgay György, Rácz Kristóf, Rimay András, Szupera Gergő 12. a, Csenki Máté, Valaczka Lukács 11. a, Bokros Martin, Németh Patrik 11. b, Müller Miklós, Tombácz Zsolt 10. a, Rácz Bertalan 9. a. Edző: Bereczky András.

Bereczky András – Böszörményi Géza

Sérülések

Egy betonlap felfeszítésekor nekilendült a feszítővas Ádám fiam lábának. Nagyon fájt a sípcsontja, és egy zöldalmányi duzzanat nőtt rajta. Azonnal jegelni kezdte, és jó húsz perc is eltelt, mire hazasántikált a szomszédból, hogy „orvosi segítséget” kérjen tőlem. Ennek kapcsán gondoltam arra, vajon ti kitől fogtok tudni hirtelen segítséget kérni, és tudjátok-e, mit kell tennetek, ha megsérültök? Alig néhány hét választ el a vakációtól bennünket. A felszabadult játék hevében, sportolás, kirándulás kapcsán előfordulhatnak kisebb-nagyobb balesetek.

Az elsősegélynyújtás nem egyszerű feladat, nem gondolom, hogy egy rövid kis cikkbe bele lehet foglalni a lényeget. Nem is ez a célom. De talán egy-két apróságra fel tudom hívni a figyelmeteket.

Ha valaki megsérül, megszakadhat a bőr folytonossága, de van olyan sérülés is, amikor nincs seb, csak húzódás, zúzódás, ficam, rándulás – hogy csak az enyhébbeket vegyük számba.

Sebzésnél veszélyforrást jelent a vérzés, a fájdalom és a fertőzés lehetősége. A sebet a szennyeződéstől meg kell tisztítani, erősebb, de nem artériás vérzésnél steril fedőkötést kell tenni a sebre. Fontos, hogy próbáljuk meg felpócolni, magasabbra tenni a vérző, sérült testrészt, például a fejünk fölé tartani a kezünket. Legtöbbször ezt meg is tudjuk tenni.

Seb nélkül is sérülhetünk. A zúzódás direkt trauma, ütés hatására következik be, az izom a csonthoz nyomódik, és általában nagy vérömleny (hematoma) alakul ki. A húzódás és szakadás nem közvetlen külső behatásra következik be. Ilyenkor az igénybevétel nagyobb, mint az izom teljesítőképessége. Ez az izom-in túlfeszülését, a szövetek szakadását eredményezi vérömleny és duzzanat kíséretében.

Egyszerű ficam esetén az ízületet alkotó csontok – sokszor az ízületi szalagokat is átszakítva – jelentősen eltávolodnak egymástól. Mindez gyakran nagy fájdalommal is jár, és az ízület látható deformálódásához vezet, nagyobb duzzanatot és bőrszíneződést okozva. Ízületeinket ugyanis sok puha, védő kötőszövet veszi körül, ráadásul meglepően sok szövetközi folyadék és vér is beszivároghat a sérülés helyére, így az nehezen mozgatható. Korábbi traumás ficamot követően a megnyúlt, meglazult ízületben már kisebb erőbehatásra is jelentkezhet újabb ficam.

Mindenképpen előnyös megakadályozni, hogy a sérülés „bedagadjon”, mert ilyenkor romlik a szövetek vérellátása, jobban feszül, fáj a sérülés. Ezért hasznos különösen a jegelés és a rugalmas pólya alkalmazása. Figyelem, nem víz borogatásról van szó, hanem száraz hidegről, amit jégzsével, jéggel tudunk legegyszerűbben biztosítani.

Az elsősegélynyújtás természetesen nem helyettesíti, hogy szakemberhez forduljatok. Ha szem előtt tartjátok azonban ezt a néhány alapteendőt, bizonyára kevesebb kinnal tudjátok átvészelni a néha kellemetlen kisebb-nagyobb sérülést. Mindenesetre nem kell keresni a bajt!

Dr. Dénes Ilona

AZONNALI TENNIVALÓK (ELSŐSEGÉLY):

PRICE

- **P**ROTECTION (VÉDELEM – KÜLSŐ RÖGZÍTÉS, TEHERMENTESÍTÉS)
- **R**EST (PIHENÉS – KÍMÉLET, RELATÍV PIHENÉS)
- **I**CE (JEGELÉS – AZONNAL MEGKEZDHETŐ)
- **C**OMPRESSION (KOMPRESSZIÓ – RUGALMAS PÓLYÁZÁS)
- **E**LEVATION (FELPOLCOLÁS)

A PONTOS DIAGNÓZIS MEGÁLLAPÍTÁSÁIG TEHERMENTESÍTÉS (KARFELKÖTÉS, MANKÓZÁS).

IDÉZETEK FERENC PÁPÁTÓL

Az első szó, amit szeretnék nektek mondani, az az öröm!

Karinthy Frigyes:

Együgyű lexikon

Mindenki a maga szerencsésének Kovácsa.
Kivéve Kovács Gyulát.

Lassan járj, tovább érsz.
Az érettségiző fiatalemberre fordítva áll: lassan érik, tehát tovább jár.

A türelem rózsát terem.
Egyebet nem.

Más kárán tanul az okos.
Például ha valaki franciául tanul, az az apjának a kára, mert neki kell fizetni a tanárt.

Orvostudomány.
Foglalkozik az ember belső összetételével, és rájött, hogy hogyan kell összevarrni egy szétvágott katonát ahhoz, hogy még egyszer szét lehessen vágni. Foglalkozik a betegségekkel, és rájött, hogyan lehet még egy ideig életben tartani a beteg testet, hogy minél tovább betegeskedjék szegény.

Kaparj, kurta, neked is lesz.
Például ha valakinek valami bőrbetegsége van, és azt egy másik ember kaparja, neki is lesz.

Ki korán kel, aranyat lel.
Viszont aki aranyat lelt, később fekszik, és másnap már nem tud korán felkelni. Leghelyesebb le se feküdni, akkor mindenkit megelőz az ember.

Addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér.
Egészségügyi tanács, ami főleg azoknak kellemetlen, akiknek nagyon hosszú takarójuk van; ezeknek néha kétféle nyíre ki kell nyújtózkodni.

az oldalt szerkesztette és a lapok alján található idézeteket gyűjtötte:
Fábián Péter 10. a

1	6	2					8	
			6		8	2		
4		9		1			3	6
		8	4		6		5	
5								7
	4		7		3	9		
8	2			6		5		3
		6	8		9			
	1					8	6	2

Ebben a hónapban ismét egy sudoku megfejtésére hívunk benneteket. A megoldásokat (az újságból kivágott lapon vagy lefényvételével) *Fábián Péter 10. a* osztályos tanulónak adhatjátok oda. Az előző számban található rejtvény megfejtésével pólót nyert *Újhelyi Zsigmond* tanár úr. Gratulálunk!

Év végi örület: már csak egy hónap!

PAPÍRGYŰJTÉS

2013. június 5-én

A környezetvédelmi világnapon

tavaszi papírgyűjtő akciót rendezünk!

Ugyanezen a napon elektromos hulladékokat is átveszünk
(készülékek, informatikai berendezések, fénycsövek, elemek)

Versenyt hirdetünk az osztályok között:

Ki hozza be a legtöbb papírt és elektromos hulladékot?

Informatikai rendszergazda
(OKJ 54 481 04) OKJ képzés

<http://www.szepi.hu>

iskolai rendszer
(nappalis diákigazolvány)

jelentkezési feltétel: ÉRETTSÉGI

Sokrétű képzés

- hálózatépítés
- hálózatbiztonság
- webprogramozás
- grafika
- design

Helyszín:

Bálint Sándor utca 14.
PARISTA GIMNÁZIUM
(Tesco mögött)

Jelentkezési HATÁRIDŐ
2013. augusztus 27.

„Maradj mellettem!”

PIARISTA IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
Kecskemét, 2013. július 15-21.

„Játék határok nélkül”
személyes találkozások
kiscsoportos beszélgetések
kirándulás Opusztaszerre
szabadtéri koncert
piar buli Piotr atyával
és sok-sok meglepetés :)

Jelentkezés:
a szervező, **DUGONICS ANDRÁS**
Németh Gábor piaristánál
(nemeth.gabor@piarista.hu)
Jelentkezési korhatár: 16-21 év
Részvételi díj: 15 000 Ft

Adószám: **19783924-1-06**
Bankszámla szám: **10402805-28012423-00**

Jelentkezési határidő: **2013. augusztus 27.**

www.piarista.hu/pym2013

k é p e s l a p

